

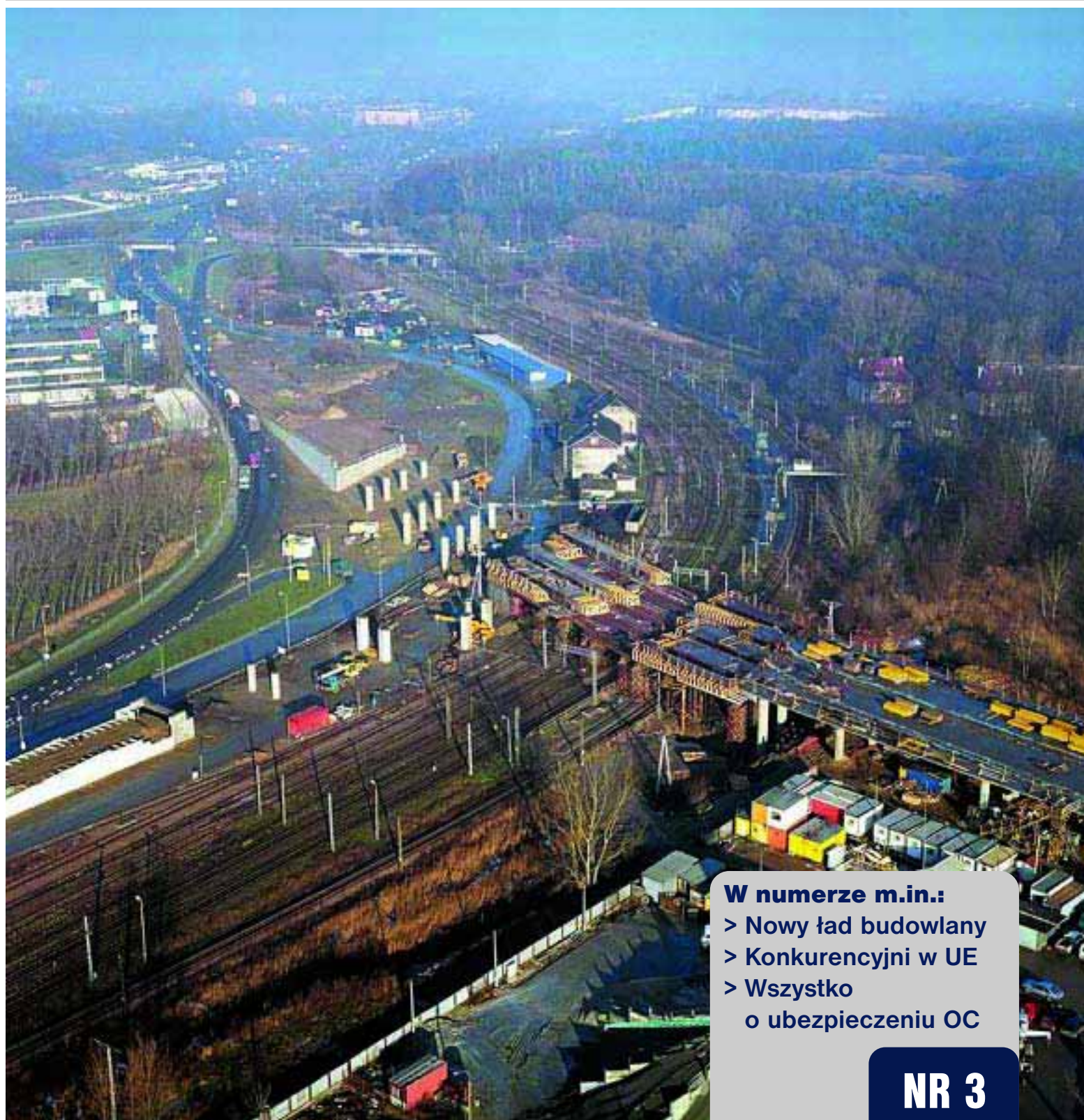
Budowlani

BIULETYN MAŁOPOLSKIEJ OKRĘGOWEJ
IZBY INŻYNIERÓW BUDOWNICTWA

LUTY 2004

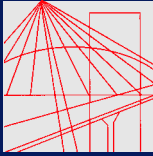
ISSN 1731-9110

W numerze m.in.:

- > Nowy ład budowlany
- > Konkurencyjni w UE
- > Wszystko o ubezpieczeniu OC

NR 3

**MAŁOPOLSKA OKRĘGOWA IZBA
INŻYNIERÓW BUDOWNICTWA (MOiIB)
w KRAKOWIE**

ul. WARSZAWSKA 17 (I piętro)
31-155 KRAKÓW
tel.: (12) 630-90-60, 630-90-61
fax: (12) 632-35-59
www.map.piib.org.pl
biuro czynne poniedziałek, środa,
piątek 9.00 – 14.00
wtorek, czwartek 12.00–18.00

Adres do korespondencji:
Małopolska Okręgowa Izba
Inżynierów Budownictwa w Krakowie
skrytka pocztowa 6
30-961 Kraków 5

Punkty Informacyjne w Tarnowie
i Nowym Sączu udzielają informacji
na temat działalności Izby oraz
przyjmują wnioski o wpisanie na listę
członków MOiIB w Krakowie

Tarnów, Rynek 10, I p.
Punkt informacyjny czynny w każdy
wtorek w godz. od 14.00 do 17.00.
Tel. (014) 621-55-29.

Nowy Sącz,
ul. Kraszewskiego 44.
Terminy dyżurów:
trzy pierwsze czwartki miesiąca
w godz. 17.00 – 19.00
ostatni poniedziałek miesiąca
w godz. 14.00 – 17.00
Wiceprzewodniczący Rady MOiIB
Jerzy Rasiński pełni dyżur
w pierwszy i trzeci tydzień miesiąca
w godz. 17.00 – 18.00.

Dyżury Przewodniczącego Rady MOiIB
w każdy wtorek
w godz. 15.00 – 16.00
w siedzibie Izby

Dyżury Sekretarza Rady MOiIB
w każdy czwartek
w godz. 16.00 - 17.00
w siedzibie Izby

Dyżur Okręgowego
Rzecznika Odpowiedzialności
Zawodowej
co drugi czwartek
w godz. 16.00 – 18.00

Dyżur Przewodniczącego
Sądu Dyscyplinarnego
co drugi wtorek
w godz. 16.00 – 18.00

Dyżury członków Okręgowej
Komisji Kwalifikacyjnej
odbywają się w siedzibie Izby
w każdy czwartek
w godz. 15.00 – 18.00

Dyżur Przewodniczącego Okręgowej
Komisji Kwalifikacyjnej
lub jego zastępcy w sprawach
skarg i wniosków
– w każdy pierwszy czwartek miesiąca
w siedzibie Izby
w godz. 15.00 – 16.00
Punkt porad prawnych dla członków
MOiIB czynny w siedzibie Izby
w każdy wtorek
w godz. 17.00 – 18.00

Siedziba Małopolskiej Okręgowej
Izby Inżynierów Budownictwa
przy ul. Warszawskiej w Krakowie

PREZYDIUM OKRĘGOWEJ RADY MOiIB

Zygmunt Rawicki – przewodniczący
Antoni Kawik – wiceprzewodniczący
Jerzy Rasiński – wiceprzewodniczący
Grażyna Skoplak – sekretarz
Irena Bobulska-Pacek – skarbnik
Małgorzata Trębacz – członek
Wojciech Pawlikowski – członek
Zbigniew Kot – członek

SKŁAD OKRĘGOWEJ RADY MOiIB

1. Wojciech Biliński
2. Irena Bobulska-Pacek
3. Andrzej Drożdż
4. Krystyna Duraczyńska
5. Zbigniew Dutka
6. Krzysztof Dyk
7. Paweł Fenrych
8. Henryk Hołota
9. Krzysztof Janusz
10. Antoni Kawik
11. Marek Kluczyński
12. Zbigniew Kot
13. Józef Mąka
14. Wojciech Pawlikowski
15. Bogusław Pilujski
16. Zygmunt Rawicki
17. Jerzy Rasiński
18. Jan Skawiński
19. Grażyna Skoplak
20. Wiesław Smoroński
21. Małgorzata Trębacz
22. Stefan Wieloch
23. Joanna Wingralek
24. Janina Wisor-Pronobis

**SKŁAD OKRĘGOWEJ
KOMISJI KWALIFIKACYJNEJ**

1. Stanisław Karczmarczyk – przewodniczący
2. Małgorzata Borsukowska-Stefaniczek
3. Stanisław Chrobak
4. Janusz Cieśliński
5. Krzysztof Dybaś
6. Piotr Kutyrński
7. Piotr Lechowicz – wiceprzewodniczący
8. Artur Ludomirski
9. Hieronim Perczyński
10. Stefan Popławski
11. Krzysztof Siekierzyński
12. Tadeusz Sułkowski – wiceprzewodniczący
13. Jerzy Tworek – sekretarz

**SKŁAD OKRĘGOWEJ KOMISJI
REWIZYJNEJ**

1. Henryk Trębacz – przewodniczący
2. Tomasz Iwaszko
3. Jarosław Krzywiec
4. Danuta Opolska – sekretarz

5. Zygmunt Salwiński
6. Andrzej Turowicz – wiceprzewodniczący

**SKŁAD OKRĘGOWEGO
SĄDU DISCYPLINARNEGO**

1. Zbigniew Domostawski – przewodniczący
2. Zbigniew Braś
3. Ryszard Damijan
4. Czesław Grzesiak
5. Janusz Jedynak
6. Krzysztof Klass
7. Andrzej Kucharski – wiceprzewodniczący
8. Zbigniew Łagan
9. Krzysztof Majda – wiceprzewodniczący
10. Józef Potrzebowski
11. Elżbieta Ryzner – sekretarz
12. Tadeusz Szmigiel
13. Mieczysław Wiśniewski

**OKRĘGOWY RZECZNIK
ODPOWIEDZIALNOŚCI ZAWODOWEJ**

1. Stanisław Abrahamowicz – rzecznik
2. Józef Czekajski – zastępca rzecznika
3. Wiktoria Konczewska – zastępca rzecznika

**DELEGACI NA I KRAJOWY ZJAZD
IZBY INŻYNIERÓW BUDOWNICTWA**

1. Stanisław Abrahamowicz
2. Irena Bobulska-Pacek
3. Janusz Cieśliński
4. Andrzej Drożdż
5. Krystyna Duraczyńska
6. Zbysław Kałkowski
7. Stanisław Karczmarczyk
8. Antoni Kawik
9. Krystyna Korniak-Figa
10. Zbigniew Kot
11. Elżbieta Mierzowska
12. Jerzy Oprocha
13. Andrzej Pelech
14. Zbigniew Racoń
15. Zygmunt Rawicki
16. Leszek Reguła
17. Józef Szostak
18. Kazimierz Ślusarczyk

**CZŁONKOWIE MOiIB
WE WŁADZACH KRAJOWYCH
POLSKIEJ IZBY INŻYNIERÓW BUDOWNICTWA (PIIB)**

1. Janusz Cieśliński – członek KKK
2. Zbysław Kałkowski – wiceprzewodniczący KR
3. Krystyna Korniak-Figa – przewodnicząca KKR
4. Jerzy Oprocha – członek KKR
5. Zygmunt Rawicki – członek KR
6. Leszek Reguła – członek KSD
7. Kazimierz Ślusarczyk – członek KR

Przewodniczący MOIIB
Zygmunt Rawicki

Szanowni Państwo, Koleżanki i Koledzy

To już trzeci numer naszego biuletynu. Mamy za sobą kolejne doświadczenia – zarówno pozytywne jak i, niestety... negatywne. Do tych pierwszych zaliczamy bardzo pochlebne opinie dotyczące zarówno treści merytorycznych, jak i strony redakcyjnej biuletynu, które do nas docierają od Czytelników, przede wszystkim członków Małopolskiej Izby Inżynierów Budownictwa (w liczbie ok. 7000), ale także z innych okręgów. Mamy nawet propozycje współpracy przy redagowaniu biuletynu dla jednego z większych okręgów, zaś nowo powstały biuletyn w innym z okręgów przyjął podobny układ edytorski do naszego. To cieszy, ale i zobowiązuje do dalszego doskonalenia pod każdym względem „Budowlanych”. Za porażkę uznajemy (przynajmniej na razie) bardzo słaby odzew na ankietę zamieszczoną w poprzednim numerze „Budowlanych”, a dotyczącą prenumeraty czasopism branżowych (piszemy o tym więcej wewnątrz numeru). Nie wierzymy, aby wśród naszych Członków było tak nikłe zainteresowanie czytelnictwem związanym z wykonywaniem zawodu. Dlatego przedłużyliśmy termin odpowiedzi do 15 kwietnia (ankietę drukujemy ponownie na str. 26, znajduje się ona także na naszej stronie internetowej).

W obecnym numerze biuletynu artykuł branżowy dotyczy nowych inwestycji drogowych w Krakowie. Zamieszczamy także ciekawy wywiad z wojewódzkim małopolskim inspektorem nadzoru budowlanego arch. Januszem Żbikiem (z którym mamy w najbliższym czasie zorganizować wspólne spotkanie z powiatowymi inspektorami nadzoru budowlanego) oraz zapowiadane w poprzednim numerze dwa kolejne regulaminy zespołów problemowych działających przy MOIIB, tj. etyki i ochrony zawodu oraz procesów budowlanych. Podajemy również informacje o składkach członkowskich na 2004 rok oraz szeroki pakiet dotyczący ubezpieczenia OC. W biuletynie zamieściliśmy także pierwszą część artykułu dotyczącego odpowiedzialności zawodowej i dyscyplinarnej oraz skrót referatu prof. Zbigniewa Grabowskiego, prezesa PIIB, nt. usytuowania inżyniera polskiego po wejściu Polski do UE, który został wygłoszony na spotkaniu z okazji Dnia Inżyniera Budownictwa na Targach Budowlanych „Budma” 22 stycznia w Poznaniu.

Zapraszam do lektury!

Z wyrazami szacunku
i koleżeńskimi pozdrowieniami

Zygmunt Rawicki

Przewodniczący MOIIB

„Budowlani” – Biuletyn Małopolskiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa

Redaguje zespół: Zygmunt Rawicki i Grażyna Skoplak.

Rada Programowa Biuletynu Informacyjnego MOIIB:

Anna Bryksy (SITK RP), Włodzimierz Drzyżdżyk (SITWM), Krystyna Korniak-Figa (PZITS), Andrzej Legutki (PZITB), Władysław Malinowski (SITPNIG), Zygmunt Rawicki (MOIIB), Grażyna Skoplak (MOIIB), Krzysztof Wincencik (SEP).

Wydawca – Małopolska Okręgowa Izba Inżynierów Budownictwa.

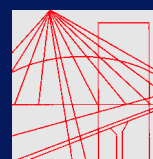
31-155 Kraków, ul. Warszawska 17, tel. 0-12 630-90-60, 630-90-61.

Na okładce budowa estakady w ciągu ulicy Nowotarskiej w Krakowie: Fot. Wojciech Gorgolewski

Skład i łamanie: J&R Agencja Reklamowa, 31-573 Kraków, ul. Krymska 10

Druk: Drukarnia Kolor Art Spółka Cywilna Robert Tańcula i Nawara Stanisław

Nakład 7000 egzemplarzy

SPIS TREŚCI:

Inżynierowie nie lubią czytać? - str. 4

„Stare” uprawnienia - str. 4

Komunikat o składkach w 2004 roku - str. 5

Papierowe osiągnięcia - str. 6 - 7

Co w Krajowej Radzie? - str. 7

Nowy ład budowlany - str. 8 - 9

Konkurencyjni, innowacyjni, aktywni - str. 10 - 11

Mniej korków w mieście - str. 12 - 15

Krótszy zestaw pytań dla majstrów - str. 16

Pomoc materialna dla członków Izby - str. 17

Nowe rozporządzenie Ministra Finansów - str. 18

Ubezpieczenia w pytaniach i odpowiedziach - str. 19

Ochrona budowlanych - str. 20 - 21

Odpowiedzialność zawodowa i dyscyplinarna w budownictwie (1) - str. 22 - 23

Regulamin działania Zespołu ds. Procesów Budowlanych Małopolskiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa - str. 24

Regulamin działania Zespołu ds. Etyki i Ochrony Zawodu Członków Małopolskiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa - str. 25

Ku przestrodze - str. 25

KALENDARIUM MOIIB

- ▶ 02.12.03 — Udział przedstawiciela MOIIB w zebraniu Komisji Szkolenia i Doskonalenia Zawodowego PIIB w Warszawie
- ▶ 05.12.03 — Spotkanie w siedzibie MOIIB w Krakowie przewodniczących OIIB Polski Południowej (Świętokrzyska, Podkarpacka, Małopolska, Śląska, Opolska)

- ▶ 09.12.03 — Zebranie Okręgowej Komisji Rewizyjnej — Zebranie Zespołu Problemowego MOIIB ds. szkolenia i stałego dokształcania
- ▶ 11.12.03 — Wycieczka techniczna na budowę Campusu UJ — nagroda I stopnia „Oskar Budownictwa 2002”
- ▶ 13.12.03 — Szkolenie z zakresu międzynarodowych procedur FI-DIC

- ▶ 15.12.03 — IX Zebranie Rady Małopolskiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa – spotkanie

Inżynierowie nie lubią czytać?

Tylko niespełna 2 proc. naszych członków wyraziło chęć prenumerowania czasopism branżowych!

W 2. numerze biuletynu „**BUDOWLANI**”, na str. 21 zamieściliśmy ankietę dotyczącą prenumeraty czasopism branżowych, które chcieliby Państwo otrzymywać bezpłatnie lub z ewentualną dopłatą. Było to wyjście naprzeciw oczekiwaniom członków, którzy wielokrotnie sygnalizowali, że chcieliby otrzymywać tematyczne pismo z zakresu swojej branży.

Na 7200 egzemplarzy Biuletynu nr 2, wysłanego do członków, otrzymaliśmy do tychczas na adres biura jedynie 129 ankiet, co stanowi 1,8 proc.!

W tej sytuacji Prezydium Rady MOIIB na posiedzeniu w dniu 20.01.2004 r. podjęło decyzję o wstrzymaniu prenumeraty „Przeglądu Budowlanego” i przedłużeniu terminu nadsyłania ankiet, dotyczących prenumeraty czasopism branżowych, do 15 kwietnia 2004. Ankietę ponownie drukujemy na str.

26. Wówczas Rada MOIIB podejmie decyzję o dalszych działaniach w tym zakresie.

Jednocześnie informujemy, że w biurze MOIIB jest możliwe korzystanie na miejscu z biblioteki czasopism branżowych, wymienionych w ankiecie, w godzinach pracy biura.

„Stare” uprawnienia

... pozostają w mocy, a ich zakres nie ulega zmianie

Od kilku miesięcy do Małopolskiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa w Krakowie napływają prośby jej członków o interpretację treści, wydanych przed 1 stycznia 1995 roku decyzji, stwierdzających ich przygotowanie do pełnienia samodzielnych funkcji technicznych w budownictwie w świetle obowiązujących przepisów prawa budowlanego.

Spełniając te prośby, informujemy, że zgodnie z zasadą wyrażoną w przepisie art. 104 ustawy z dnia 7 lipca 1994 roku – Prawo budowlane - uprawnienia budowlane uzyskane pod rządami poprzednio obowiązujących przepisów pozostają w mocy, a ich zakres nie ulega zmianie. Potwierdza to w swoim piśmie z dnia 11 marca 2003 roku (znak DPR/JSL/1/023/534/03) Główny Inspektor Nadzoru Budowlanego, wskazując jednocześnie, że zakres uprawnień budowlanych oceniać należy indywidualnie, zgodnie z treścią decyzji oraz treścią przepisów leżących u podstaw ich nadania. Oznacza to, że oceny uprawnień nie można dokonywać w świetle obowiązujących przepisów, ale tych, które obowiązywały w chwili stwierdzenia przez organ administracyjny przygotowania do pełnienia samodzielnych funkcji w budownictwie i wskazanych w treści decyzji, nadającej uprawnienia.

Jedną z najczęściej pojawiających się kwestii związanych z interpretacją uprawnień budowlanych jest to, czy osoba, której uprawnienie do pełnienia samodzielnych funkcji technicznych w budownictwie nadano przed 1 stycznia 1995 roku w zakresie sporządzania projektów budowlanych sieci sanitarnych, może także sporządzać projekty instalacji sanitarnych. I na odwrót, czy osoby uprawnione do sporządzania projektów instalacji sanitarnych, mogą sporządzać projekty sieci tego samego rodzaju.

Analizując przepisy ustawy z dnia 31 stycznia 1961 r. – Prawo budowlane (Dz. U. nr 7 poz. 46 z późn. zm.) oraz ustawy z dnia 24 października 1974 r. – Prawo budowlane (Dz. U. nr 38 poz. 229 z późn. zm.) i wydanych na ich podstawie rozporządzeń wykonawczych, można w tym względzie wskazać pewną generalną zasadę. Wynika z niej, że treść decyzji nadającej uprawnienia budowlane należy interpretować wąsko i, co za tym idzie, osobom, którym nadano uprawnienie do projektowania instalacji sanitarnych, nie przysługuje prawo do projektowania sieci, choć ich uprawnienia zezwalają na projektowanie przyłączy. Jednocześnie osoby uprawnione do projektowania sieci sanitarnych nie mogą, w świetle przepisów prawa, projektować instalacji sanitarnych.

Niniejsza informacja stanowi opinię prawną sporządzoną przez radcę prawnego MOIIB.

Komunikat o składkach w 2004 roku

Składki członkowskie w Polskiej Izbie Inżynierów Budownictwa w roku 2004 obejmują następujące składowe:

- na Okręgową Izbę 300 zł płatne jednorazowo za 12 miesięcy lub po 150 zł płatne w dwóch ratach każda (za 6 miesięcy)
- na Krajową Izbę 60 zł płatne jednorazowo za cały rok
- 100 zł ubezpieczenie OC płatne jednorazowo za cały rok.

Druki opłat składek członkowskich oraz ubezpieczenia OC na rok 2004 są rozsyłane pocztą dla członków MOIIB centralnie z PIIB z Warszawy. Na blankietach wydrukowano wszystkie niezbędne informacje. W przypadku zlecenia płatności drogą elektroniczną, należy w dyspozycji umieścić wszystkie dane znajdujące się na drukach. Podane na drukach numery kont są indywidualne. Informujemy, że od grudnia 2003 r. każdy członek Polskiej Izby Inżynierów Budownictwa posiada indywidualne konto. Aktualny jego numer można sprawdzić na stronie internetowej listy członków.

Składka na ubezpieczenie OC w 2004 r. jest niższa od podanej w „Zasadach Gospodarki Finansowej”, uchwalonych na II Krajowym Zjeździe PIIB i wynosi 100 zł. II Krajowy Zjazd przyjął wartość graniczną – Krajowej Radzie PIIB udało się wynegocjować składkę niższą.

W przypadku nieotrzymania lub zagubienia przekazów oraz wątpliwości związanych z opłacaniem składek w 2004 r., Krajowe Biuro jest do Państwa dyspozycji:

- korespondencyjnie na adres: ul. Świętokrzyska 14a, 00-050 Warszawa
- telefonicznie: 22 / 828 31 89, wew. 21, od poniedziałku do piątku w godz. od 9.00 do 15.00, fax 22 / 827 07 51.

Informacja o zwrocie składek obowiązkowego ubezpieczenia OC dla członków PIIB.

Zwrot składek opłaconych na obowiązkowe ubezpieczenie od odpowiedzialności cywilnej następuje w wyniku:

- skreślenia z listy członków PIIB
- zawieszenia w prawach członka PIIB w wysokości 1/12 składki rocznej za każdy miesiąc, z tym, że miesiąc rozpoczęty uważa się za pełny.

Szczegółowe przypadki ustania członkostwa (skreślenia z listy) oraz zawieszenia w prawach członka ustala „Regulamin PIIB postępowania przy ustaniu, zawieszeniu lub wznowieniu członkostwa w okręgowej izbie inżynierów budownictwa”, zamieszczony na stronie internetowej PIIB.

Wniosek o zwrot składek obowiązkowego ubezpieczenia OC do pobrania w pliku *. doc.

Terminarz posiedzeń Prezydium

24 lutego	wtorek	16.30
4 maja	wtorek	16.30
2 czerwca	środa	16.30

Terminarz posiedzeń Rady

30 marca	wtorek	16.30
22 czerwca	wtorek	16.30

III Zjazd Okręgowy Delegatów

27 kwietnia	wtorek	10.00

święteczne z udziałem przedstawiciela wojewody małopolskiego i proboszcza bazyliki św. Floriana

- ▶ 16.12.03 – Szkolenie bhp nt. „Bezpieczeństwo i ochrona zdrowia na budowach”, związane z nowym rozporządzeniem w sprawie bhp podczas wykonywania robót budowlanych
— Zebranie Okręgowej Komisji Kwalifikacyjnej
- ▶ 17.12.03 – Zebranie Rady Krajowej Polskiej Izby Inżynierów Budownictwa w Warszawie
- ▶ 18.12.03 – Zebranie Okręgowego Rzecznika Odpowiedzialności Za-

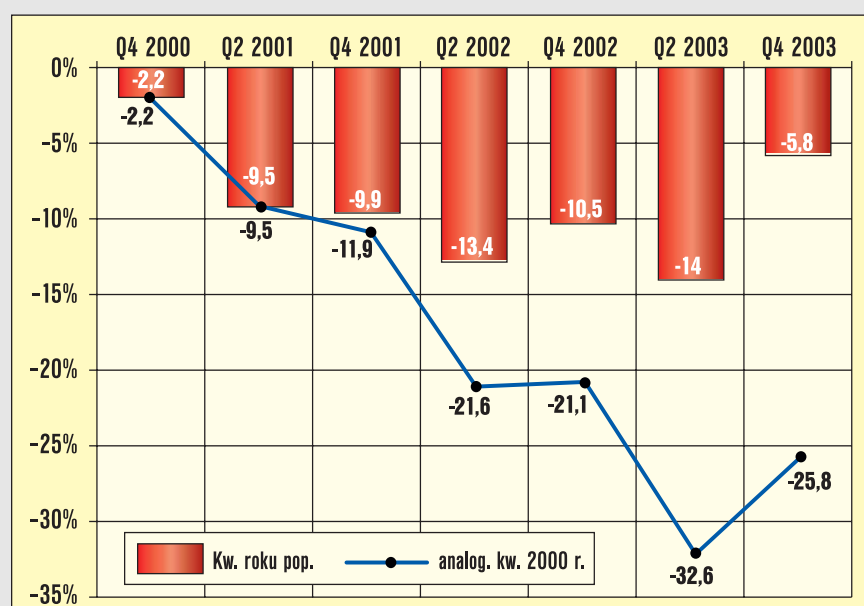
wodowej i Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego

- ▶ 06.01.04 – Udział przedstawiciela MOIIB w zebraniu Komisji Szkolenia i Doskonalenia Zawodowego w Warszawie
- ▶ 08.01.04 – Zebranie Zespołu Problemowego MOIIB ds. etyki i ochrony zawodu
– Spotkanie przewodniczącego MOIIB z Dyrektorem NOT/Oddział w Krakowie
- ▶ 12.01.04 – Spotkanie przewodniczącego MOIIB z Przewodniczącym SEP – O.Nowa Huta
- ▶ 15.01.04 – Uroczyste wręczenie uprawnień budowlanych w Biurze MOIIB – po jesiennej turze egzaminów
– Spotkanie przewodniczącego MOIIB z wojewódzkim małopolskim inspektorem nadzoru budowlanego
- ▶ 19.01.04 – Spotkanie przewodniczącego MOIIB z dziekanem Wydziału Inżynierii Lądowej Politechniki Krakowskiej
– Zebranie Zespołu Problemowego MOIIB ds. działań samopomocowych
- ▶ 20.01.04 – XIV Zebranie Prezydium MOIIB
- ▶ 22.01.04 – Wyjazdowe zebranie Rady Krajowej PIIB w Poznaniu i udział w obchodach „Dnia Inżyniera Budownictwa”
– Zebranie Zespołu Problemowego MOIIB ds. procesów budowlanych
– Szkolenie nt. „Zmiany rozporządzeń wykonawczych do prawa budowlanego i prawa energetycznego w zakresie sieci, instalacji i urządzeń elektroenergetycznych”
– Szkolenie nt. „Potencjalne zagrożenia trwałości dociepleń budynków”
- ▶ 27.01.04 – Zebranie Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego i Okręgowego Rzecznika Odpowiedzialności Zawodowej
- ▶ 28.01.04 – Wycieczka techniczna na budowę Sanktuarium Bożego Miłosierdzia w Łagiewnikach
- ▶ 29.01.04 – Zebranie Zespołu Problemowego MOIIB ds. szkolenia i stałego dokształcania
– Zebranie Okręgowej Komisji Kwalifikacyjnej

Papierowe osiągnięcia

Jest trochę lepiej niż w najgorszym dla produkcji budowlanej w Polsce roku 2000, ale jeszcze nie można mówić o ożywieniu, a tylko o odbijaniu się od dna. Od 14 kwartałów nieprzerwanie następuje spadek produkcji budowlanej w Polsce. W ostatnim – 2003 r. – o 25,8 proc. w stosunku do poziomu z roku 2000. Największe spadki odnotowano w drugich kwartałach 2003 r. (-32,6 proc.) i 2002 r. (-21,6 proc.).

czamy m.in. ulgom budowlanym. Szacujemy, że kilka milionów podatników skorzystało z odpisów podatkowych z tytułu dużej ulgi budowlanej. To pozytywne zjawisko, że możliwość odliczeń podatkowych zmobilizowała inwestorów, którzy teoretycznie finansowo nie mogli sobie pozwolić na budowę, aby zaangażowali się w te kosztowne przedsięwzięcia – mówi prezes Polskiej Agencji Badawczej Budownictwa.

Roczne tempo zmian i poziom produkcji budowlano-montażowej w latach i półroczach lat 2000-2003, w porównaniu do analogicznego okresu roku ubiegłego okresu roku 2000 (Źródło PAB).

- Załamanie rynku budowlanego - jego skala, zakres oraz jego skutki ekonomiczne i społeczne, można tylko porównać z pierwszymi latami transformacji 1989-1991, ale wtedy budownictwo, jak i cała gospodarka, ponosiło koszty przekształceń ustrojowych oraz adaptacji do warunków gospodarki rynkowej – twierdzi Mariusz Sochacki, prezes Polskiej Agencji Badawczej Budownictwa, opracowującej cykliczne raporty nt. branży budowlanej w Polsce.

Na szczęście, po okresach kryzysu przychodzi czas lepszej koniunktury, który w Polsce przypadł na koniec lat 90. Co wtedy tak skutecznie pobudzało polską gospodarkę i samo budownictwo, które jest jej kołem zamachowym? – Myślę, że stymulację polskiego budownictwa w okresie ostatnich 10 lat zawdzię-

czymy m.in. ulgom budowlanych odzuliśmy w postaci wyniku statystycznego, osiągniętego w budownictwie mieszkaniowym za 2003 r. Jak podaje Główny Urząd Statystyczny, w ub.r. oddano do użytku ponad 163,5 tys. mieszkań – o 68 proc. więcej niż w roku 2002. Ponad 70 proc. z tej liczby stanowiły mieszkania budownictwa indywidualnego. – Niestety, to wyłącznie papierowy efekt. Szacuję, że ponad 80 proc. mieszkań oddanych do użytku w budownictwie indywidualnym było od pewnego czasu zamieszkałych i nie zgłoszonych do odbioru, aby dalej korzystać z dużej ulgi budowlanej. Z naszych badań wynika, że domy jednorodzinne są w Polsce budowane średnio przez 7 lat. Inwestorzy przestraszyli się też obciążeń finansowych, przewidzianych przy odbiorze budynku przez nowe prawo budowlane – ko-

mentuje dane statystyczne dr inż. Władysław Rydzik, kierownik Zakładu Rynku Nieruchomości Instytutu Rozwoju Miast. W roku 2004 ostatecznie zamykamy możliwość odliczeń z tytułu dużej ulgi budowlanej. - O papierowym charakterze tego statystycznego osiągnięcia świadczy fakt, że nie przełożyło się ono na odpowiedni wzrost nakładów finansowych i rzeczowych. Wręcz przeciwnie, wg badań Instytutu PAB, nakłady na budownictwo mieszkaniowe w 2003 roku obniżyły się o ponad 10 proc. - dodaje Mariusz Sochacki.

Nie osiągnięto założonych w strategicznym programie rządowym „Infrastruktura – klucz do rozwoju” szybkiego wzrostu czynszowego budownictwa społecznego, który w 2003 r. ledwo dogonił wynik z 2001 r. Ten sam program rządowy przewidywał wzrost zamówień dla firm realizujących budownictwo mieszkaniowe o 40 proc. (w stosunku do r. 2001), a tymczasem nakłady na budownictwo w tym okresie spadły o 20 proc. - Stąd też nie wystąpiły zakładane efekty mnożnikowe: znaczący wzrost zamówień w branżach pokrewnych, takich jak materiały budowlane, infrastruktura budownictwa mieszkaniowego, meble, sprzęt gospodarstwa domowego i inne – uważa Mariusz Sochacki. Zamiast zapowiadanych dodatkowych 100 tys. miejsc pracy, od 2000 r. zatrudnienie w polskim budownictwie zmniejszyło się o 200 tys. osób, a więc o prawie 20 proc., spadek produkcji budowlanej w tym czasie sięgnął niemal 25 proc. Jak podstawowa dziedzina polskiej gospodarki będzie się po tym głębokim kryzysie prezentowała na tle innych krajów Unii Europejskiej?

Będziemy jednym z największych krajów rozszerzonej UE. Pod względem liczebności zajmiemy 6. miejsce po wielkiej piątce: Niemczech, Wielkiej Brytanii, Francji, Włoszech i Hiszpanii. 8,4 proc. ludności Unii Europejskiej będą stanowili więc Polacy, ale udział naszego budownictwa w budownictwie UE wyniesie tylko 2 proc. Wartość naszego rynku budowlanego, szacowana w 2003 r., wyniosła 21,5 mld euro, tyle co dziesięciokrotnie mniejszej pod względem liczby ludności Irlandii.

Najbardziej wartościowy (196,4 mld euro) rynek budowlany mają Niemcy. Tuż za nimi sytuuje się Francja, Wielka Brytania i Włochy. Małe kraje europejskie, jak Holandia, Belgia czy Austria mają rynki budowlane o ponaddwukrotnie większej wartości niż Polska. Jesteśmy więc wielkim krajem o słabo rozwiniętym budownictwie. Polskich budowlanych czeka w Unii Europejskiej ciężka praca. Mamy sporo do nadrobienia. **AV**

Zbysław Kałkowski

Co w Krajowej Radzie?

Podpisano korzystniejsze warunki ubezpieczenia.

Trwają przygotowania do debaty o roli samorządów zawodowych.

Styczeń i luty to okres, w którym w Prezydium i Radzie Krajowej przeważają prace organizacyjne. Podpisano, po pracowych negocjacjach, umowę generalną z nowym ubezpieczycielem członków IIB – Towarzystwem Ubezpieczeniowym ALLIANZ POLSKA S. A. W kilku punktach ustalone zostały warunki ubezpieczenia korzystniejsze niż w wygasłej umowie z Wartą. Dla tych członków Izby, którzy byli ubezpieczeni do końca 2003 roku, została już opłacona składka od 1 stycznia 2004 roku właśnie w TU ALLIANZ POLSKA S. A.

Trwa rejestracja w sądzie spółki wydawniczej periodyku informacyjnego Izby. Zgłosiły do niej akces, oprócz PIIB, także stowarzyszenia inżynierskie – branżowe, o czym pisałem w grudniu. Po zarejestrowaniu spółki zostanie powołana Rada Programowa. Przewidywane jest wydanie pierwszego numeru do końca lutego. Warto też odnotować, że wiele izb okręgowych rozpoczęło i kontynuuje wydawanie własnych biuletynów informacyjnych. Małopolska jest przykładem tej pozytywnej działalności. Te regionalne wydawnictwa zawierają często – oprócz oczywiście własnych materiałów – artykuły dotyczące szerszej problematyki. Jest to cenne właśnie teraz, na początku zorganizowanych działań Izby przed majowym przystąpieniem Polski do Unii Europejskiej. Takimi dobrymi przykładami są zamieszczone, np. w naszym biuletynie „Budowlani” cykl artykułów prof. Stanisława Ku-

sia o certyfikacji w zawodzie inżyniera budowlanego, a także godny polecenia kilkuczęściowy artykuł w „Biuletynie Wielkopolskiej OIIB” na temat europejskich uprawnień budowlanych dr Eur Ing. Krzysztofa Błaszczyńskiego.

Prezydium Rady omawiało przebieg realizacji wniosków zgłoszonych przez delegatów na II Zjeździe Izby. Sprawdzanie to łączy się z pracami nad przygotowaniem Rady do sprawozdania generalnego, które będzie przekazane delegatom na III Zjeździe. Sprawozdanie to będzie stanowić obszerny dokument, bowiem obejmować będzie okres prac Rady od chwili jej powołania na I Zjeździe Izby. A jest to niezbędne wobec faktu, że delegaci w czasie obrad II Zjazdu nie przyjęli sprawozdania Rady za pierwszy okres jej działalności.

W Warszawie odbyło się ważne spotkanie przewodniczących 16 krajowych, samorządowych izb zawodowych (kto wymieni nazwy wszystkich? A więc nasze 3 oraz najbardziej znane, czyli adwokacka, lekarska, pielęgniarcka, farmaceutów.... A pozostałe 9?). Ustalono, że w tym półroczu odbędzie się „debaty” w Belwederze, na temat roli samorządów zawodowych w demokratycznym państwie. No cóż, będzie to impreza „z górnej półki”. Chyba dobrze, że nasz zawód jest tam wreszcie reprezentowany...

I jeszcze jedna informacja: Krajowa Izba ma już swojego rzecznika prasowego. Jest nim dr Barbara Rymsza.

Zbysław KAŁKOWSKI
– wiceprzewodniczący PIIB

Składy zespołów ds. weryfikacji członków MOIIB

Zespół 1

Antoni KAWIK - przewodniczący
Stefan WIELOCH - członek
Zbigniew KOT - członek

Zespół 2

Jerzy RASIŃSKI - przewodniczący
Jan SKAWIŃSKI - członek
Wojciech BILIŃSKI - członek

Janusz Żbik

Nowy ład

Rozmowa z Januszem Żbikiem, architektem,

- Czy po 11 lipca ub. r., a więc po wejściu w życie nowego prawa budowlanego, diametralnie zmieniła się sytuacja uczestników procesu budowlanego?

- Zaryzykowałbym stwierdzenie, że od tego czasu mamy w naszym kraju nową rzeczywistość w budownictwie. Przez cały okres wojenny przyzwyczailiśmy się do bałaganu budowlanego w Polsce. Teraz staramy się wprowadzić dyscyplinę w procesie budowania podobną do reżimu obowiązującego w krajach Unii Europejskiej. Dla projektantów i kierowników budów to rodzaj pracy od podstaw.

- Czy inżynierowie i technicy budownictwa wykonujący samodzielne funkcje techniczne dostarczają wiele pracy policji budowlanej, którą jest w pewnym sensie nadzór budowlany? Czy łamanie prawa wynika z niezajomości przepisów czy może z braku umiejętności zawodowych?

- Przepisy prawa są skomplikowane i na pewno nie ułatwiają nam pracy, a inżynierom budownictwa czy architektom działalności zawodowej. Żadnej z tych grup zawodowych z pewnością nie brakuje wiedzy technicznej. Brakuje natomiast świadomości restrykcyjności obowiązującego prawa. Ta uwaga dotyczy przede wszystkim kierowników budów: wciąż nie wiedzą, na co się mogą zgodzić w trakcie prowadzenia inwestycji. Nazbyt pochopnie podpisują dokumenty, których żąda inwestor, nie zważając, że to oni poniosą konsekwencje zawodowe za każdy krok niezgodny z przepisami.

- Ma Pan inspektor zapewne na myśli odstępstwa od projektu, na który inwestor uzyskał pozwolenie na budowę. Nowelizacja prawa budowlanego wprowadziła obowiązek poddania się kontroli zgodności wybudowanego obiektu z projektem zatwierdzonym w wydanym pozwoleniu na budowę. W przypadku istotnego odstępstwa od projektu prawo przewidziało kary. Co nadzór budowlany rozumie przez istotne odstępstwa od projektu?

- Organ wydający obecnie pozwolenie na budowę, a więc administracja architektoniczna – budowlana, nie sprawdza zawartości merytorycznej projektu. Odpowiada za nią projektant. On też może w trakcie budowy zaznaczyć w projekcie niewielkie odstępstwa. Na odstępstwa istotne należy natomiast złożyć aneks i uzyskać osobne pozwolenie. Jeśli

inwestor dojdzie do wniosku, że chciałby podnieść kondygnację o 20 cm, to nie ma to większego znaczenia dla bryły budynku, ale jeśli dobuduje ganek lub werandę, to nie dość, że zmienia zewnętrzny kształt budynku, to zmienia również jego powierzchnię i kubaturę. Mamy, niestety, wiele przypadków domów wzniesionych w otulinie Jurajskiego Parku Krajobrazowego, gdzie obowiązują określone przepisy dotyczące np. kąta nachylenia dachu. Jeśli wykonawca zmieni ten kąt, to jest to istotne odstępstwo od projektu. Zdarza się, że inwestor otrzymał pozwolenie na budowę domu jednorodzinnego bez podpiwniczenia, a buduje z podpiwniczeniem. To też jest istotne odstępstwo, za które odpowie zarówno inwestor, jak i kierownik budowy.

- Nie jesteśmy w Polsce przyzwyczajeni do tak surowego egzekwowania prawa budowlanego. Wystarczy uważniej przyrzeć się naszemu krajobrazowi, żeby stwierdzić, że to raj dla zwolenników dobudówek, przybudówek, nadbudówek i wszelkiej łataniny budowlanej...

- Sam jestem z zawodu architektem z 20-letnią praktyką i wiem, że zarówno projektantom, jak i wykonawcom trudno pogodzić się z restrykcyjnością nowego prawa budowlanego, ale z pełnym przekonaniem uważam, że należy egzekwować przepisy. Na Zachodzie ani inwestorowi, ani wykonawcy do głowy by nie przyszło, żeby np. kalenicę albo rynnę umocować inaczej niż to zostało narysowane w projekcie. U nas na budowach trwa wielka improwizacja i dowolność dotycząca znacznie istotniejszych elementów budynku niż rynna. Dlatego w Europie Zachodniej obserwujemy ład przestrzenny, którego, zresztą, bardzo jej zazdrościmy. Oczywiście, najtrudniejsze i najdłużej trwające zmiany zachodzą w mentalności ludzi i poczekamy jeszcze wiele lat, zanim i my nauczymy się bezwzględnego przestrzegania dyscypliny w budownictwie. Ustawodawca to przewidział i dał np. szansę inwestorom na zalegalizowanie samowoli.

- Ten przepis, jest w praktyce dość trudny do zrealizowania...

- Trudność legalizacji samowoli wynika z tego, że należy dostarczyć dokumenty potwierdzające zgodność inwestycji z miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego. Tymczasem na 90 proc. obszaru Małopolski 1 stycznia br. plany miejscowe straciły ważność, a nowych jeszcze nie ma. Ta sytuacja jest przejściowa, ale nadzór budowlany

budowlany

dyrektorem Wojewódzkiego Inspektoratu Nadzoru Budowlanego w Małopolsce

ma ogromny dylemat. Czy zawiesić postępowanie, czekając na nowe plany miejscowe? W ten sposób dalibyśmy szansę inwestorowi na legalizację samowoli. Z drugiej jednak strony, zgłoszenie o samowoli budowlanej wpływa często od sąsiadów. Jeśli nie podejmiemy działania, narazimy się na zarzuty o bezczynność. Osobną sprawą są olbrzymie koszty legalizacji, które należy uregulować w ciągu tygodnia od ustalenia opłaty legalizacyjnej przez powiatowego inspektora nadzoru budowlanego.

- Ile kosztuje, dla przykładu, legalizacja samowoli budowlanej polegającej na dobudowaniu do budynku ganku?

- Tyle, ile legalizacja całego budynku, a więc nawet 30-35 tys. zł. Dodajmy, że nie jest to wymysł inspektora nadzoru budowlanego. Obowiązuje nas ściśle określony taryfikator opłat, nie ma tu żadnej uznaniowości ani dowolności. Być może surowe opłaty i kary za odstąpienie od projektu nauczą nas przestrzegania dyscypliny w procesie budowania.

- Czy kierownicy budów zdają sobie sprawę z finansowych konsekwencji, które czekają inwestora w przypadku naruszenia prawa budowlanego? Czy wiedzą, jakie konsekwencje zawodowe mogą spotkać także ich samych?

- Muszę przyznać, że niektórzy zupełnie nieświadomie wchodzą w kolizję z prawem. Bywa, że kierownik rozpoczyna budowę, zanim uprawomocni się pozwolenie na budowę. To też jest samowola. Zdarzyło się w Małopolsce, że pewną firmę postawienie fundamentów i kilku słupów hali produkcyjnej przed uprawomocnieniem pozwolenia kosztowało aż 250 tys. zł! Sami mamy wtedy dylematy, ale nieznaną prawo nie zwalnia z jego przestrzegania. Osoby wykonujące samodzielne funkcje w budownictwie muszą doskonale znać przepisy. Nieznajomość prawa szkodzi. Przepisy obligują nas do kierowania wniosków do izby budownictwa o cofnięcie uprawnień takiemu kierownikowi budowy, obligatoryjnie też kierujemy wnioski do prokuratury. Poza tymi, rzadszymi na szczęście przypadkami, mamy kilku inwestorów, którzy z pełną świadomością kpią sobie z prawa, wykorzystując fakt długotrwałości procedur administracyjnych...

- Czy mógłby Pan inspektor zobrazować to stwierdzenie konkretnym przykładem?...

- W miejscowości niedaleko Krakowa pewien inwestor rozpoczął produkcję uciążliwą

dla środowiska – uruchomił odlewnię. Działalność prowadzi w przebudowanej przez siebie hali, nie uzyskawszy jednakże uprzednio zgody na zmianę użytkowania obiektu ani na jego przebudowę. Naruszył prawo budowlane i ustawę o ochronie środowiska. 200 osób protestuje, a on nic sobie z tego nie robi. Na postanowienie o zakazie użytkowania obiektu wydane przez powiatowego inspektora nadzoru budowlanego złożył zażalenie. Potem skorzystał z dwuinstancyjnej instytucji odwoławcza, a na koniec przysługuje mu jeszcze skarga do NSA. Nie tylko ten inwestor instytucjonalny, ale także drobni inwestorzy bezwzględnie wykorzystują tę długotrwałą procedurę administracyjną. Gdyby egzekucja postanowień powiatowych inspektorów nadzoru budowlanego była natychmiastowa, inny byłby odbiór społeczny działalności nadzoru. A tak dopiero teraz, na początku 2004 r. spływają do nas postanowienia sądu, do którego inwestorzy odwołali się od naszych ostatecznych decyzji jeszcze w 2001 r. W ten sposób z jednej strony zarzuca się nam bezczynność, z drugiej nadmierną restrykcyjność.

- Mimo tej długotrwałości procedur w 2003 r. udało się nadzorowi budowlanemu wyegzekwować ponad 200 rozbiórek...

- To, niestety, tylko kropla w morzu. Podpisałem w minionym roku kilkaset decyzji nakazujących rozbiórkę obiektu: z powodu samowoli budowlanej 387 (w tym budynki mieszkalne – 52), 235 nakazów dotyczyło rozbiórek obiektów prowadzonych niezgodnie z warunkami pozwolenia na budowę, a 170 z powodu niewłaściwego utrzymania obiektu. Koszty rozbiórki powinien ponieść inwestor. Jeśli tego nie zrobi, zlecamy postępowanie urzędowi skarbowemu, który powinien zabezpieczyć środki z konta inwestora na rozbiórkę. Gdy nie jest to możliwe, rozbiórki powinniśmy dokonać my – nadzór budowlany – ze środków, których jak na razie nie posiadamy.

- Głośnym echem odbiła się w całej Polsce sprawa nakazu rozbiórki nowo wybudowanego bloku wielorodzinnego w Szczecinie, który nieuczciwy deweloper wybudował niezgodnie z WZiZT. Nabywcy mieszkań stracili oszczędności życia. Niestety, Kraków też nie uchronił się przed podobnymi przypadkami...

- Mamy kilka przypadków samowoli budowlanej zrealizowanej według podobnego

scenariusza: inwestor bez pozwolenia bardzo szybko nadbudowuje kondygnację, sprzedaje powstałe tam mieszkania i... zostawia nabywców z kłopotami. Nie mogą się oni zameldować, jeśli nie nastąpi odbiór budowy i nie ma zgody na użytkowanie. A nie można wydać takiej zgody, skoro nie było pozwolenia na budowę. Czasem zdarza się, że pozwolenie było, ale wybudowano inny obiekt. Taka sytuacja zdarzyła się w przypadku jednego z krakowskich apartamentowców. Teraz właściciele mieszkań głowią się, czy legalizować tę samowolę za ogromne pieniądze, czy wyprowadzić się, a budynek albo strych rozebrać. My, jako nadzór budowlany, mamy bowiem obowiązek prowadzenia postępowania mającego na celu doprowadzenie budynku do stanu zgodnego z prawem.

- Żaden z inżynierów ani techników budownictwa nie chciałby wchodzić w kolizję z prawem budowlanym ani swoją działalnością zawodową przyczynić się do sytuacji opisanych wyżej. Jakiego działania podejmuje Wojewódzki Inspektorat Nadzoru Budowlanego, aby zapobiegać powstawaniu przypadków, w których nadzór musi interweniować, a osoby wykonujące samodzielne funkcje w budownictwie ponosić odpowiedzialność zawodową?

- Utrzymujemy dobre kontakty z obiema izbami: Małopolską Okręgową Izbą Inżynierów Budownictwa oraz Małopolską Izbą Architektów. Prowadzimy szkolenia inżynierów i projektantów, a w najbliższym czasie planujemy spotkanie w siedzibie MOIB z 22 powiatowymi inspektorami nadzoru budowlanego. Mam nadzieję, że to spotkanie będzie nie tylko okazją do wzajemnej wymiany uwag, doświadczeń, czasem pretensji między inżynierami różnych specjalności budowlanych a przedstawicielami nadzoru budowlanego, ale będzie przede wszystkim służyło wypracowaniu programu profilaktyki. Lepiej przecież uczyć się na błędach innych i zapobiegać konfliktowym sytuacjom niż na własnej skórze odczuć doświadczenia z polcją budowlaną. Nam także zależy, aby nie było powodów do ingerencji nadzoru budowlanego, co mam nadzieję odczuwamy w postaci ładu w budownictwie i uporządkowania przestrzennego naszego krajobrazu.

Dziękuję za rozmowę

Aleksandra Vega

Prof. Zbigniew Grabowski

Konkurencyjni,

Sytuacja polskiego inżyniera i technika budownictwa

Po wejściu do Unii Europejskiej, polskie firmy budowlane oraz polscy inżynierowie i technicy pracujący na rzecz budownictwa, muszą mieć świadomość wielu zmian, jakie wejdą w praktykę polską

Za kilka miesięcy wejście Polski do Unii Europejskiej stanie się faktem. Obowiązywać nas zaczną nie tylko przepisy prawa polskiego, ale również prawa europejskiego. Państwa członkowskie mają obowiązek, w oparciu o akty prawne UE, usuwać bariery występujące jeszcze dziś w zakresie handlu i realizować postanowienia o swobodnym przepływie towarów, usług i pracowników.

Zagadnienia te są ujęte w dyrektywach europejskich (aktach prawnych UE), zwanych od 1985 r. „Dyrektywami nowego podejścia” (jest ich aktualnie 24). Dyrektywy te zawierają podstawowe wymagania, jakie powinny być spełnione w państwach członkowskich.

W sferze budownictwa obowiązuje szereg dyrektyw, wśród których można wymienić m. in.:

- Dyrektywa nr 89/106/EWG z dnia 21 grudnia 1988 r. (tzw. „Dyrektywa budownictwa”) uzupełniona dyrektywą nowelizującą nr 93/86/EWG.
- Dyrektywa nr 89/391/EWG oraz nr 92/157/EWG dotycząca bezpieczeństwa i ochrony zdrowia na budowach.
- Dyrektywa nr 73/23/EWG dot. urządzeń elektrycznych niskonapięciowych.
- Dyrektywa nr 95/16/WE dot. urządzeń dźwigowych.
- Dyrektywa nr 90/396/EWG i 93/68/EWG dot. urządzeń gazowych.

Za najistotniejszą można uznać Dyrektywę nr 89/106/EWG regulującą zasady wprowadzania do obrotu i stosowania wyrobów budowlanych oraz ustalającą ogólne wymagania dla obiektów budowlanych. Syntetycznie można ująć, że ww. dyrektywa określa:

- wymagania dla obiektów budowlanych, wznoszonych na obszarze Unii Europejskiej (tzw. wymagania podstawowe),
- wymagania dla wyrobów budowlanych, wprowadzonych do obrotu i stosowanych w państwach członkowskich UE (określają je zharmonizowane normy europejskie i europejskie aprobaty techniczne),
- zasady i tryb potwierdzenia zgodności wyrobów budowlanych z wymaganiami określonymi w zharmonizowanych normach europejskich i europejskich aprobaty technicznych (ocena zgodności),
- sposób oznaczania wyrobów budowlanych spełniających wymagania dyrektywy (znakowanie CE) oraz zasady ich

wprowadzania na wspólny rynek Unii Europejskiej.

W grupie wymagań podstawowych dla obiektów budowlanych jest zawarte:

- bezpieczeństwo konstrukcji
- bezpieczeństwo pożarowe
- higiena, zdrowie, środowisko
- bezpieczeństwo użytkowania
- ochrona przed hałasem
- oszczędność energii i izolacja cieplna
- ekonomia projektowania, realizacji i użytkowania.

Wymagania te stały się podstawą do powstania innych dokumentów normatywnych w postaci zharmonizowanych europejskich specyfikacji technicznych. W szczególności dokumentami takimi są:

- normy projektowania i wykonania konstrukcji budowlanych (tzw. eurokody),
- normy na wyroby budowlane,
- normy dotyczące badań i klasyfikacji wyrobów budowlanych,
- Europejskie Aprobaty Techniczne.

Aktualnie w Polsce wymagania podstawowe dla obiektów budowlanych ujęte są w znowelizowanym Prawie budowlanym oraz przepisach wykonawczych wydanych przez ministrów właściwych dla poszczególnych zagadnień.

Również do zbioru Polskich Norm są wprowadzane normy europejskie zharmonizowane z omawianą dyrektywą. Niestety, nie wszystkie normy europejskie są już przetłumaczone na język polski.

Dyrektywa nr 92/57/EWG określa:

- podmioty odpowiedzialne za bezpieczeństwo i ochronę zdrowia na budowie oraz ich zadania i obowiązki, w tym obowiązek opracowania planu bezpieczeństwa i ochrony zdrowia,
- listę robót budowlanych stwarzających szczególne zagrożenia bezpieczeństwa i zdrowia pracowników,
- ogólne i szczegółowe wymagania organizacyjne i techniczne w zakresie bezpieczeństwa i ochrony zdrowia na budowach.

Również postanowienia tej dyrektywy zostały już wdrożone w prawie polskim poprzez znowelizowane Prawo budowlane i rozporządzenia wykonawcze.

W trakcie przygotowania znajduje się projekt ustawy o systemie dopuszczania wyrobów budowlanych do obrotu i powszechnego ich stosowania w budownictwie, gdyż po 1 maja 2004 r. w pełni zgodnym z dyrektywą budowlaną będzie system europejski – czyli oznaczenie wyrobów znakowaniem CE.

Jednym z ważniejszych problemów staje się stosowanie w Polsce dyrektyw dotyczą-

innowacyjni, aktywni

po uzyskaniu przez Polskę członkostwa w Unii Europejskiej

nych zamówień publicznych na roboty budowlane – dyrektywa nr 93/37/EWG – oraz dyrektyw towarzyszących:

- na dostawy (93/36/EWG),
- na usługi (92/50/EWG),
- na roboty budowlane (93/50/EWG).

Serię tę uzupełnia Dyrektywa 93/36/EWG koordynująca procedury udzielania zamówień publicznych przez podmioty działające w sektorach gospodarki wodnej, energetyki, transportu i telekomunikacji oraz Dyrektywa 89/665/EWG dotycząca stosowania procedur odwoławczych.

Podstawowym celem dyrektyw w obszarze zamówień publicznych jest wzajemne szerokie udostępnienie krajowych rynków zamówień publicznych podmiotom państw członkowskich UE i osiągnięcie w ten sposób korzyści wynikających z efektu skali rynku. Podstawowymi, ogólnymi zasadami wspólnotowych procedur udzielania zamówień publicznych, w tym zamówień na roboty budowlane, są:

- zasada równego traktowania oferentów;
- zasada jawności i przejrzystości we wszystkich etapach procedur;
- zasada równej i lojalnej konkurencji przy ubieganiu się o zamówienie.

Trwające aktualnie prace nad nowelizacją ustawy o zamówieniach publicznych powinny nie tylko ująć zagadnienia zawarte w wymienionych dyrektywach, ale również uwzględnić interes polskich przedsiębiorców budowlanych.

Mówiąc o powyższych dyrektywach nie można pominąć Dyrektywy nr 85/384/EWG o wzajemnym uznaniu przez państwa członkowskie kwalifikacji zawodowych w dziedzinie architektury. Postanowienia tej dyrektywy zostały wdrożone do prawa polskiego ustawą z dnia 15 grudnia 2000 r. o samorządach zawodowych architektów, inżynierów budownictwa i urbanistów. W wyniku działania tej ustawy oraz przepisów wykonawczych dla niej, Polska Izba Inżynierów Budownictwa uzyskała uprawnienia do uznania w grupie zawodów regulowanych kwalifikacji cudzoziemców do pełnienia samodzielnych funkcji technicznych w budownictwie.

Zasady wzajemnego uznawania uprawnień zawodowych inżynierów ujęte są w Dyrektywie nr 2002/0061 (COD) z 2001 r. opracowanej na podstawie decyzji Rady Europejskiej nt. „Nowe europejskie rynki pracy, otwarte dla wszystkich z dostępem dla wszystkich”. W wyniku tej dyrektywy wszystkie kraje członkowskie mają do 2005 r. wprowadzić ujednolicony system uznawania kwalifikacji w określonych zawodach. Uprawnienia zawodowe są bezpośrednio związane

z krajowymi przepisami i są gwarantowane przez właściwe organizacje zawodowe – w przypadku Polski dla inżynierów i techników budownictwa poprzez przynależność do izby samorządowej.

Po wejściu do Unii Europejskiej polskie firmy budowlane oraz polscy inżynierowie i technicy pracujący na rzecz budownictwa, muszą mieć świadomość wielu zmian, jakie wejdą w praktykę polską. Z jednej strony powstaną możliwości swobodnego przepływu usług, wyrobów i ludzi do wszystkich państw członkowskich, ale z drugiej strony będzie to dotyczyło również swobodnego przepływu do Polski. Polski inżynier, technik, polska firma musi być przygotowana na konkurencję, co wymagać będzie od nas przystosowania się do funkcjonowania w zmienionych warunkach. Polski inżynier, technik, przedsiębiorca musi podnieść na wyższy poziom swoją konkurencyjność, przedsiębiorczość, innowacyjność i aktywność.

Musi być poprawiona jakość wyrobów i świadczonych usług oraz poziom przygotowania własnego m.in. poprzez autentyczne, ustawiczne kształcenie i znajomość obowiązujących przepisów. W zdecydowanie lepszej sytuacji będą ci, którzy wcześniej poznają reguły wspólnotowego i dostosowanego doń prawa polskiego, bowiem będą lepiej przygotowani merytorycznie do wykonywania zawodu, lepiej zorganizowani.

Ze strony Polskiej Izby Inżynierów Budownictwa staramy się możliwie najpełniej zabezpieczyć pozycję pracowników budownictwa w odpowiednich przepisach oraz staramy się stworzyć warunki do ułatwienia podnoszenia własnych kwalifikacji członków Izby.

Ten cel chcemy osiągnąć poprzez stworzenie możliwości odbycia szkoleń w zakresie nowych norm, przepisów, technologii i materiałów, poprzez przekaz informacji bezpośrednio do każdego członka oraz poprzez własne czasopismo. Przedstawione informacje mają pomóc w zapoznaniu się z czekającymi nas wymaganiami.

Zbigniew GRABOWSKI
– prezes Polskiej Izby
Inżynierów Budownictwa

Piśmiennictwo i wykorzystane materiały

1. Dyrektywy europejskie (EU Directives): Dyrektywa 2002/0061 (COD).
2. Sektorowy Program Operacyjny. Rozwój zasobów ludzkich 2004 – 2006. MGPIPS luty 2003 r.
3. Kuś St. Certyfikacja w zawodzie inżyniera budownictwa „Wiadomości Izby Projektowania Budowlanego” – 11 i 12/2002
4. Bocheńczyk W. Na wspólnym rynku. Biuletyn budownictwa Nr 54/03 PZITB o/Lublin.

Piotr Kutyński

Mniej korków

Najważniejsze inwestycje

1

2

3

4

Rozwiązywanie problemów komunikacyjnych stało się w ostatnich latach bardzo trudnym wyzwaniem dla władz Krakowa, gdyż pogodzenie na ogół sprzecznych interesów lokalnego środowiska, ekologów i użytkowników samochodów jest niełatwe, a często wręcz niemożliwe.

Sukcesem władz miasta jest na pewno to, iż udało się przekonać większość krakowian do nowych inwestycji. Efekty są już widoczne, wystarczy choćby wspomnieć o Trasie Kotlarskiej jako fragmencie Trasy Centralnej, Trasie Zwierzynieckiej czy wiadukcie nad ulicą Opolską. Trudno sobie wyobrazić, jak dziś poruszalibyśmy się po mieście, gdyby nic nie robiono w tym względzie. Oczywiście, inwestycje te również budzą emocje. Musimy pamiętać, że decyzje o rozpoczęciu dużych inwestycji to wypadkowa możliwości finansowych miasta, uwarunkowań formalnoprawnych, związanych np. z możliwością nabycia terenu, i możliwości tymczasowych zmian w organizacji ruchu w mieście, aby nie doprowadzić do paraliżu komunikacyjnego. Miasto w czasie trwania budowy musi funkcjonować, stąd też konieczne jest etapowanie robót, nie zawsze czytelne dla ludzi spoza branży.

W roku 2003 w Krakowie było prowadzonych kilka inwestycji, z których najważniejsze to:

- budowa węzła „Wielicka” wraz z południowym autostradowym obejściem miasta Krakowa
- przebudowa skrzyżowania ulic Powstańców i Wielickiej
- budowa ulicy Nowotarskiej (inwestycja w trakcie realizacji).

Poniżej przedstawiamy krótkie charakterystyki najważniejszych wyżej wymienionych inwestycji.

Węzeł „Wielicka” wraz z południowym autostradowym obejściem miasta Krakowa (Fotografie 1–4)

Investor: – Generalna Dyrekcja Dróg Krajowych i Autostrad Oddział Południowy.

Projektowanie: – Complex Projekt Sp. z o.o. Biuro Projektowo-Konsultingowe: Generalny Projektant, branża drogowa i urzą-

dzenia towarzyszące na południowym obejściu Krakowa

– Krakowskie Biuro Projektów Dróg i Mostów „Transprojekt” Sp. z o. o.: obiekty mostowe i urządzenia towarzyszące na węźle „Wielicka”.

– Europont Inżynierowie Konsultanci BPBK and CP2, MSM Pontex Sp. z o. o.: obiekty mostowe na południowym obejściu Krakowa.

Wykonawca: – Joint Venture GPRD Skanska S. A. węzeł „Wielicka”.

– Dromex Budimex S. A.: południowe obejście Krakowa.

Dopiero co zrealizowany odcinek autostrady A-4, prowadzony po południowej stronie miasta Krakowa pomiędzy ulicą Kąpielową a ulicą Wielicką, to zadanie, które było dużym wyzwaniem inżynierskim dla wszystkich uczestników procesu inwestycyjnego, tj.: inwestora, projektantów, a później dla wykonawców tej trudnej inwestycji. Wspomnieć należy, iż w chwili obecnej to jeden z największych węzłów autostradowych w Polsce.

Do trudniejszych problemów w tym projekcie należy niewątpliwie zaliczyć zagadnienia związane z nośnością podłoża gruntowego pod trasą autostrady i węzłem. Na trasie od ul. Kąpielowej w podłożu występuje skała wapienna, ale najtrudniejsze problemy geologiczne zlokalizowane były w dolinach rzeki Wilgi, potoku Malinówka i rzeki Serafy, gdzie podłoże było zbudowane z gruntów organicznych, torfów i namulców, zalegających pod powierzchnią w sposób bardzo zróżnicowany. Słabonśne grunty poddano, po raz pierwszy na taką skalę, konsolidacji poprzez wykonanie w podłożu pali żwirowo-piaskowych. Na tak przygotowanym podłożu wykonano nasypy, które poddano następnie kontrolowanemu przecięciu. Czasowe przecięcie nasypów oraz możliwość szybkiego odprowadzenia wody z porów gruntu (do pali żwirowych będących swoistego rodzaju drenami pionowymi) dało szybki efekt konsolidacji podłoża, w wyniku czego parametry gruntu uległy znacznej poprawie. Generalnie, w spodziewanym czasie, osiągnięto efekt stabilności nasypów drogowych w tak nieprzychylnym dla drogowców terenie. Technologia ta została zastosowana w projekcie przez inż. Jerzego Wójtowicza. Całość zagadnień kontrolnych, zwią-

w mieście

drogowe w Krakowie w 2003 r.

zanych z procesem konsolidacji podłoża została powierzona dr. inż. Januszowi Naborczykowi i dr. inż. Adamowi Sali z Politechniki Krakowskiej.

Innym ważnym zagadnieniem – według opinii generalnego projektanta węzła i autostradowego obejścia Krakowa inż. Andrzeja Miłkowskiego – było zaprojektowanie systemu rowów wodno-melioracyjnych, który to system, w warunkach dochodzącego niemal do powierzchni terenu wysokiego zwierciadła wody gruntowej sprawił, że budowniczości autostrady byli w stanie prowadzić roboty budowlane. Tym niecodziennym wymaganiem projektowym na tzw. pierwszym odcinku obejścia miasta Krakowa Complex Projektowi, jako autorowi rozwiązań drogowych wraz z wyposażeniem autostrady, towarzyszyły w zakresie projektów mostowych śląskie biura projektów: Europont i Pontex.

W następnym etapie robót wykonywano węzeł „Wielicka”. Generalny kształt węzła jest zgodny z koncepcją, która pochodzi z wczesnych lat 90. i jest autorstwa inż. Teresy Cichockiej z Biura Rozwoju Krakowa. Właściwie jest to węzeł, który można lapidarnie określić mianem dwa w jednym. Patrząc z lotu ptaka, w węzeł autostrady z ulicą Wielicką ukradkiem wpisuje się, nieco z boku, po jego stronie północnej, drugi węzeł typu „półkoniczyna”, wiążąc układ ulic lokalnych Kosocicką i Małą Górę. To nowoczesne rozwiązanie posiada wszystkie relacje skrajne.

Węzeł „Wielicka”, rozciągnięty wzdłuż potoku Malinówka, postawił projektantom zarówno drogowym, hydrotechnicznym, jak i mostowym oraz wykonawcy węzła, tj.: spółce GPRD Skanska, niecodzienne wymagania. W ramach budowy węzła zaprojektowano w Krakowskim Biurze Projektów Dróg i Mostów „Transprojekt” 10 obiektów mostowych, w tym 5 mostów nad rzekami Serafa i Malinówka, 4 wiadukty w ciągu ulicy Wielickiej i wzdłuż łącznicy węzła oraz jedną kładkę dla pieszych. O wielkości problemu mówi sumaryczna długość wszystkich obiektów mostowych na węźle, tj. 820 m, co w przeciętnych warunkach odpowiada długości obiektów mostowych, projektowanych na około 15-kilometrowym odcinku autostrady.

Główny wiadukt w ciągu ulicy Wielickiej zaprojektowano jako sześcioprzęsłowy

ciągły wiadukt o ustroju płytowo-belkowym z betonu sprężonego. Wiadukt posiada oddzielne konstrukcje dla każdej jezdni. Jego długość całkowita wynosi 182 m. Wiadukty w ciągu łącznicy Kraków – Tarnów oraz Tarnów – Katowice zaprojektowano jako wieloprzęsłowe płyty ciągłe z betonu sprężonego. Usytuowanie obiektów na łukach w planie powoduje, iż korzystnie prezentują się dla obserwatora poruszającego się po autostradzie. Wiadukty te oraz mosty na rzece Serafie zaprojektował inż. Bogdan Majcherczyk, płytki tunel drogowy w ciągu ulicy Kosocickiej pod ul. Wielicką – inż. Robert Słota. Tunel ten, o rozpiętości Lt = 20,5 m, wykonano w postaci ramy w kształcie odwróconej litery „U”, z płytą górną wykonaną z betonu sprężonego. Ciekawym obiektem jest kładka dla pieszych autorstwa inż. Edwarda Kwaśniewskiego. Jest to lekka dwuprzęsłowa ciągła konstrukcja, wykonana jako zamknięty stalowy przekrój skrzynkowy.

Autorzy projektu autostrady są przekonani, że użytkownicy poruszający się nowo oddanym odcinkiem autostrady i węzła „Wielicka” odczuwają w praktyce jej przyjazną przestrzenność i płynność, które są źródłem komfortu jazdy, i w efekcie czują się bezpiecznie – a o to przecież chodzi, gdyż jest to jedno z ważnych kryteriów projektowych.

Skrzyżowanie ulicy Powstańców Śląskich i Powstańców Wielkopolskich z ulicą Wielicką w Krakowie (Fotografie 5–10)

Zleceniodawca: – Zarząd Dróg i Komunikacji w Krakowie.

Projektowanie: – Biuro Rozwoju Krakowa S. A.: branża drogowa – generalny projektant - Krakowskie Biuro Projektów Dróg i Mostów „Transprojekt” Sp. z o. o.: branża mostowa.

Wykonawstwo: Przedsiębiorstwo Budownictwa Inżynierskiego Energopol Sp. z o. o.

Skrzyżowanie ulic Powstańców Śląskich – Powstańców Wielkopolskich oraz ulicy Wielicka – Limanowskiego, usytuowane jest w ważnym punkcie ulic, będących jednymi z podstawowych elementów ukła-

Dokończenie na str. 14

5

6

7

8

Mniej korków

Najważniejsze inwestycje

9

Dokończenie ze str. 13

delu komunikacyjnego miasta Krakowa. Ulice Wielicka i Powstańców Wielkopolskich wyprowadzają ruch z Krakowa i Nowej Huty w kierunku wschodnim – na Tarnów i Rzeszów, a ciąg ulic Powstańców Śląskich – Powstańców Wielkopolskich łączy południowe i zachodnie dzielnice Krakowa z Nową Hutą. Zasadniczą przeszkodą w prawidłowym funkcjonowaniu tego skrzyżowania była relacja lewoskrętna z ul. Powstańców Wielkopolskich w ulicę Wielicką – kolizyjna z relacją „na wprost” w ulicy Powstańców Śląskich. Przy pełnym nasyceniu ruchem tych relacji następowało blokowanie potoków ruchu i powstawanie ogromnych strat czasu przejazdu pojazdów przez skrzyżowanie.

Już od 30 lat w Biurze Rozwoju Krakowa S. A. podejmowano liczne próby poprawy warunków ruchu na tym skrzyżowaniu. Powstawały różne koncepcje projektowe budowy dwupoziomowego węzła, z budową tuneli pod liniami kolejowymi włącznie. Koncepcje te pozostały jednak z wielu powodów (głównie finansowych) nie zrealizowane. Stosowano w tym miejscu doraźne rozwiązania polegające na modernizacji istniejącego płaskiego skrzyżowania. Działania te jednak tylko na pewien czas poprawiały przejazd samochodów przez skrzyżowanie, gdyż rozwój motoryzacji zawsze wyprzedzał modernizacyjne prace budowlane.

Przyjęta w zrealizowanym rozwiązaniu zasada polegała na wybudowaniu wschodniej jezdni ulicy Powstańców Śląskich na estakadzie nad ulicą Wielicką (kierunek do Nowej Huty), co pozwoliło na zlikwidowanie największego punktu kolizji z relacją lewoskrętną z ulicy Powstańców Wielkopolskich i ponad 3,5-krotne zwiększenie przepustowości tej relacji. Istniejący wlot ulicy Powstańców Wielkopolskich stał się 5-pasowym jednokierunkowym wlotem, z dwoma pasami lewoskrętnymi i trzema pasami dla ruchu na wprost (w tym jeden z prawoskrętem). Przebudowana wschodnia jezdnia ul. Powstańców Śląskich po zejściu z estakady łączy się prawostronnie z łącznicą (prawoskręt z kierunku Wieliczki do Nowej Huty) i „nurkuje” pod nasypy kolejowe, przebiegając pod nimi w tunelu jako trzypasowa jezdnia. Wysokościowe rozwiązanie zapewnia skrajnie pionową w tu-

nelach i pod estakadą oraz umożliwia realizację planowanej od lat przez PKP łącznicy kolejowej Kraków Zabłocie – Kraków Podgórze.

W ramach projektowanej inwestycji zaprojektowano dwa obiekty mostowe. Pierwszy to estakada nad ulicą Wielicką, drugi – dwa płytke tunele drogowe pod liniami kolejowymi Kraków Główny- Medyka i Kraków Mydlniki.

Estakada składa się z obiektu głównego, którego konstrukcja nośna została wykonana jako belka z betonu sprężonego, swobodnie podparta w kształcie obróconej litery H, z żelbetowym pomostem między belkami. Rozpiętość przęsła głównego wynosi $L_t = 58$ m i jest to jedno z dłuższych przęseł dla tego typu konstrukcji. Warto wspomnieć o znacznym naciągu lin sprężających, przekraczającym 700 ton. To oryginalne rozwiązanie zostało wymuszone ze względu na konieczność zapewnienia skrajni drogowej i tramwajowej pod obiektem i ograniczeniami w kształtowaniu niwelety ulicy Powstańców. Dalszą część estakady wykonano w postaci dwuprzęsłowego ustroju płytowo-belkowego z betonu sprężonego. Całkowita długość estakady wynosi 134 m. Dwa tunele drogowe pod torami kolejowymi wykonano jako żelbetowy przekrój ramowy w kształcie litery „U”, z płytami pomostowymi z betonu sprężonego.

Prace projektowe wykonane zostały w Biurze Rozwoju Krakowa S. A. pod kierunkiem inż. Teresy Cichockiej, w oparciu o ramową koncepcję układu komunikacyjnego autorstwa inż. Zbigniewa Melanowskiego. Obiekty mostowe zostały opracowane w Krakowskim Biurze Projektów Dróg i Mostów „Transprojekt” i są autorstwa inż. Bogdana Majcherczyka.

Generalnym wykonawcą zadania był Energopol. Estakadę główną realizował podwykonawca Energopolu – Budimex Dromex S. A.

Ulica Nowotarska w Krakowie (Fotografie 11-14)

Inwestor: – Agencja Rozwoju Miasta.

Projektowanie – Krakowskie Biuro Projektów Dróg i Mostów „Transprojekt” Sp. z o. o – branża drogowa, mostowa i urządzenia towarzyszące.

10

11

w mieście

drogowe w Krakowie w 2003 r.

– Zakład Nowych Technologii i Wdrożeń INMOST PROJEKT Sp. z o. o: konstrukcja nośna przęsła estakady.

Wykonawca: – Przedsiębiorstwo Robót Inżynieryjnych S. A. Holding Katowice.

Aktualnie budowany jest fragment ważnego elementu sieci komunikacyjnej miasta Krakowa – ulica Nowotarska. Głównym celem inwestycji jest połączenie wybudowanego niedawno (pod koniec 2001 r.) fragmentu ul. Nowotarskiej z wykonaną ulicą ks. Tischnera. Inwestycja usprawni komunikację samochodową dla relacji wyjazdowych z miasta w kierunku południowym do Zakopanego oraz do połączenia z południowym autostradowym obejściem Krakowa. Projektowana estakada umożliwi bezkolizyjne przejście nad istniejącą linią kolejową.

Włączenie projektowanej ulicy Nowotarskiej do ulicy ks. Tischnera jest bezkolizyjne. Zaprojektowano dwie łącznice dla relacji ul. Nowotarska – skrzyżowanie ulic Zakopiańskiej, Wadowickiej i Brożka, i odwrotnie od skrzyżowania ulic Brożka, Wadowickiej i Zakopiańskiej do ul. Nowotarskiej.

Zakres budowy obejmuje wykonanie dwóch jezdni ulicy Nowotarskiej z węzłem drogowym z ul. ks. Tischnera. Zadaniem objęte projektem uwzględnia obszar węzła drogowego na skrzyżowaniu obu ulic, z przekroczeniem torów kolejowych w rejonie stacji kolejowej Bonarka, oraz tereny przemysłowe po południowej stronie torów, które zdecydowano się przejść długą estakadą, głównie z uwagi na bardzo złe warunki gruntowe w tym rejonie (miąższość gruntów słabonośnych do 10 m).

Na dalszych odcinkach budowy, z uwagi na złą jakość grunty podłoża projektowanej ulicy, zaszła konieczność wzmocnienia podłoża. W celu poprawy nośności gruntu przewidziano wykonanie częściowej wymiany gruntów, zastosowanie geosyntetyków i wykonanie partii nasypów z keramzytu. W rejonie wjazdu na estakadę zastosowano pale żwirowe wykonywane metodą wibrowymiany. Metoda zabezpieczenia przed osiadaniem nasypu polega na zastosowaniu do budowy bardzo lekkiego materiału, jakim jest keramzyt, układanego wg specjalnej technologii.

18-przęsłowa estakada o długości około 460 m została zaprojektowana oddzielnie dla każdej jezdni, podpory słupowe posadowiono na palach dużych średnic oraz

palach CFA. Konstrukcję nośną dla każdej jezdni zaprojektowano w postaci dwubelkowej ciągłej konstrukcji sprężonej. Obiekt został wyposażony w dylatacje jedynie na styku obiektu z nasypem drogowym. Szczególne utrudnienie stanowiła łącznica na kierunku ulic Tischnera – Nowotarska, połączona w ciągły sposób z konstrukcją główną na przęśle, którego rozpiętość wynosi około 42 m.

Całością prac projektowych kierował inż. Piotr Kutyński. Drogowe prace projektowe wykonane zostały pod kierunkiem inż. Jerzego Chołoniewskiego. Mostowa część w zakresie podpór była wykonywana równoległe przez czterech projektantów inż. inż.: Janusza Jędrychowskiego, Edwarda Kwaśniewskiego, Macieja Olejarczyka oraz Jarosława Ślęzaka. Konstrukcję nośną zaprojektowała firma INMOST PROJEKT Sp. z o. o pod kierunkiem dr. inż. Stefana Jendrzajka.

Projekt tego skomplikowanego geometrycznie obiektu, na którym jednocześnie musiało pracować sześć zespołów projektowych (ze względu na niezwykle krótki czas na opracowanie), wymagał żelaznej dyscypliny, której owocem jest budowla mostowa jednolita w formie, postrzegana jako całość. Generalne wykonawstwo robót spoczywa w rękach firmy PRINŻ Katowice. Ukończenie inwestycji jest planowane w 2004 r.

Ta nowa trasa w widoczny sposób odciążą ulicę Zakopiańską i będzie znaczącym elementem realizowanej strategii w zakresie poprawy komunikacji w naszym mieście. Trasa Nowotarska to kolejny projekt, którym „Transprojekt” Kraków wpisuje się w miejskie inwestycje Krakowa, zapoczątkowane projektem Mostu Kotlarskiego.

Omawiane powyżej projekty już stały się wizytówkami nie tylko naszego miasta, ale również firm, instytucji i ludzi – twórców tych interesujących budowli inżynierskich.

W niniejszym artykule poświęconym realizowanym w Krakowie projektom, wykorzystano obszernie fragmenty tekstów opracowanych przez inżynierów projektantów: Teresę Cichocką, Andrzeja Miłkowskiego i Jerzego Chołoniewskiego, za co, jako autor artykułu, składam serdeczne podziękowania.

mgr inż. Piotr KUTYŃSKI
KBPDiM „Transprojekt” Sp. z o. o.

12

13

14

Stanisław Karczmarczyk

Krótszy zestaw pytań dla majstrów

Małopolska Okręgowa Komisja Kwalifikacyjna uroczyście wręcza decyzje o przyznaniu uprawnień budowlanych

Już po raz drugi uroczyście wręczono decyzje potwierdzające nadanie uprawnień budowlanych osobom, które uzyskały pozytywny wynik egzaminu w sesji egzaminacyjnej zorganizowanej w dniach 22 – 28 listopada 2003 roku. Wyniki tego egzaminu zostały omówione statystycznie w poprzednim biuletynie MOIIB. Przypomnijmy, że spośród 100 osób, które przystąpiły do egzaminu, 81 uzyskało wynik pozytywny, co stanowi 81 proc. ogółu przystępujących do egzaminu w II sesji egzaminacyjnej 2003 r. Ten wynik powinien podbudować wszystkich, którzy zamierzają przystąpić do egzaminu w najbliższym czasie.

Terminy egzaminów na rok 2004 zostały zaplanowane na terenie całego kraju na 25 maja i 22 listopada. Zainteresowani przystąpieniem do egzaminów powinni pamiętać o tym, że procedura kwalifikacji i sprawdzenia praktyki zawodowej oraz wymóg powiadomienia o egzaminie co najmniej na miesiąc przed jego terminem, wymuszają odpowiednie wyprzedzenie składania wniosku i dokumentów potwierdzających odbyłą praktykę zawodową. Dokładny termin zostanie podany na stronie internetowej www.map.piiib.org.pl, ale należy przyjąć, że dokumenty i wnioski należy złożyć najpóźniej na dwa miesiące przed podanym powyżej terminem.

Komentując przebieg dotychczasowych egzaminów nie sposób nie zauważyć, że zarówno w pierwszym, jak i w drugim terminie egzaminu na uprawnienia budowlane w 2003 roku, najwięcej niepowodzeń dotyczyło w grupie majstrów i techników. Dotychczasowy program pytań testowych i ustnych uwzględnił te grupy zawodowe w taki sposób, że zestawy testów zawierają odpowiednio mniejszą liczbę pytań. Ale skala trudności tych pytań jest porównywalna z pytaniami dla grupy inżynierów, są one bowiem wybierane losowo z tego samego zestawu. Jeżeli około 80 proc. pytań dotyczy obowiązujących ustaw i rozporządzeń, to trudno jest nawet wyodrębnić grupę pytań adekwatnych do skali odpowiedzialności tych grup zawodowych. Korekta tej sytuacji stanowić będzie jeden z celów działania Małopolskiej Okręgowej Komisji Kwalifikacyjnej.

Dzisiejszą notatkę o pracach Małopolskiej Okręgowej Komisji Kwalifikacyjnej

otwiera informacja o uroczystym wręczeniu dokumentów decyzji o nadaniu uprawnień. Poza zainteresowanymi, w spotkaniu, które odbyło się 15 stycznia 2004 r. w siedzibie MOIIB przy ul. Warszawskiej 17, wziął udział przewodniczący naszej izby okręgowej dr inż. Zygmunt Rawicki oraz część członków Komisji Kwalifikacyjnej i egzaminatorzy. Wszyscy odbierający dokumenty uprawnień otrzymali dodatkowo Kodeks Etyczny Inżyniera Budowlanego i komplet materiałów informacyjnych, w tym nasz biuletyn informacyjny. Dobry nastrój spotkania gwarantowała satysfakcja zawodowa odbierających dokumenty uprawnień. Słowa gratulacji łatwiej było połączyć z życzeniami zawodowymi na nowym, bardziej odpowiedzialnym etapie działalności zawodowej dzięki lampce wina.

Okręgowa Komisja Kwalifikacyjna dysponuje już pewnym bagażem doświadczeń i wprawą przy przeprowadzaniu egzaminów na uprawnienia budowlane. W roku 2003 do egzaminu przystąpiło 261 osób, z czego 164 osoby, tj. 63 proc., uzyskało pozytywny wynik egzaminu. Wciąż na wstępnym etapie jest natomiast procedura związana z rozpatrywaniem wniosków o wpisanie na listę rzeczoznawców budowlanych. Po wielu dyskusjach i zmianach, uchwalono w styczniu br. roku ostateczną wersję odpowiednich regulaminów. Powołano również zespoły do wstępnego rozpatrywania złożonych wniosków. Na stronie internetowej MOIIB warto zapoznać się z regulaminem rozpatrywania wniosków na rzeczoznawców budowlanych. Ponadto można wyjaśnić wszelkie wątpliwości w czasie cotygodniowych dyżurów, jakie pełnią w każdy czwartek w godzinach 15.00 - 18.00 członkowie Okręgowej Komisji Kwalifikacyjnej.

Należy pamiętać o podstawowej zasadzie w czasie przygotowania wniosków. Nie wystarczy wykazać dużej ilości opracowań projektowych bądź nadzorowanych realizacji. Lepiej wyeksponować opracowania zawierające elementy analizy i oceny istniejących konstrukcji i budowli. Jednym z wykładników mogą być publikacje, patenty, uzyskane wyróżnienia itp. Wymóg uzyskania dwóch opinii rzeczoznawców oznacza, że opiniujący winni reprezentować ten sam zakres specjalności i winni być członkami Izby Inżynierów Budownictwa.

Stanisław KARCZMARCZYK
Przewodniczący Okręgowej Komisji Kwalifikacyjnej MOIIB

Pomoc materialna dla członków Izby

W ubiegłym roku Zespół Samopomocowy rozpatrzył 8 podań, od początku 2004 r. już 16

Małopolska Okręgowa Izba Inżynierów Budownictwa jako jedna z pierwszych w kraju podjęła się realizacji jednego z ważniejszych zadań zapisanych w ustawie „o samorządach zawodowych architektów, inżynierów budownictwa oraz urbanistów”, a także w Statucie Izby Inżynierów Budownictwa, a mianowicie udzielania członkom MOIIB wsparcia materialnego, aby było możliwe pełnienie przez nich samodzielnych funkcji technicznych w budownictwie.

W tym celu Okręgowa Rada uchwałą Nr 16/2003 w dniu 24 marca ub.r. powołała zespół do realizacji działań samopomocowych. Przygotowany i przedstawiony przez Zespół Samopomocowy Prezydium oraz Radzie Okręgowej projekt Regulaminu działalności samopomocowej MOIIB po rozpatrzeniu, wniesieniu poprawek i uzupełnień został zatwierdzony uchwałą Nr 28/R/2003 w dniu 26 września 2003 r., dając podstawę prawną do jego działania.

Regulamin działalności samopomocowej MOIIB wraz z załącznikami Nr 1 i 2 został zamieszczony w drugim numerze biuletynu MOIIB „BUDOWLANI”. W druku wyżej wymienionego materiału wkładły się pewne błędy, które pragniemy skorygować. W Rozdziale 8 §20 cyt. regulamin wchodzi w życie z dniem uchwalenia przez OR MOIIB słowa „i obowiązuje w roku 2003” należy wykreślić. W załączniku Nr 2 tabela druga w kolejności, od góry winna mieć tytuł „Tabela pożyczek zwrotnych”, a nie jak napisano „Tabela zapomóg losowych”, bowiem w nagłówku niniejszej tabeli zapisano „Maksymalna wysokość pożyczki zwrotnej”.

W roku 2003 Zespół Samopomocowy rozpatrzył 8 podań, jakie wpłynęły do MOIIB, zaś od początku bieżącego roku 16, przygotował i skierował stosowne wnioski do decyzji Prezydium MOIIB. Są już następne wnioski do rozpatrzenia.

Pomimo iż działalność Zespołu Samopomocowego trwa od niedawna, chcielibyśmy podzielić się pewnymi faktami i refleksjami. Celem Zespołu Samopomocowego jest po sprawdzeniu i rozpatrzeniu przedłożonych przez członka lub jego rodzinę dokumentów, przygoto-

wanie wniosku o udzielenie pomocy w formie zapomogi losowej, pożyczki zwrotnej lub odmowy pomocy przez Prezydium MOIIB, zgodnie z obowiązującym Regulaminem działalności samopomocowej. Środki na pomoc finansową dla członków pochodzą od nich samych. Fundusz samopomocowy to środki z corocznego odpisu: 2 proc. ze składki wpłacanej na Małopolską Okrę-

Rys. Andrzej Lichota

gową Izbę. Wysokość środków przeznaczonych w danym roku kalendarzowym na pomoc członkom zapisana jest w budżecie MOIIB, uchwalonym przez Okręgowy Zjazd Delegatów. Dysponując określoną pulą pieniędzy, chcielibyśmy w całym roku nieść pomoc tym wszystkim, którzy najbardziej jej potrzebują. W tabeli zapomóg losowych, pożyczek zwrotnych (zał. Nr 1 Regulaminu) podano maksymalne wysokości ich przyznania, co nie jest równoznaczne z przyznaniem zawsze wartości maksymalnej.

Składane wnioski o pomoc w zakresie:

- zastosowania ulgi zwrotnej z opłaty składki członkowskiej i OC
- refundacji składki członkowskiej i OC
- przyznania subwencji, jako 50-proc. rekompensaty opłat wniesionych na Izbę i OC
- zmniejszenia składki rocznej na Izbę i OC

nie mogą być pozytywnie rozpatrzone, bowiem obowiązujące, a zatwierdzone przez II Krajowy Zjazd Delegatów zasady gospodarki finansowej, w tym opłacanie składki członkowskiej Izby i OC w 2004 r. nie przewidują żadnych ulg i refundacji w ich opłaceniu.

Złożenie wraz z wnioskiem o pomoc kompletu dokumentów, dających możliwość ustalenia dochodu brutto na członka rodziny wnioskodawcy, znacznie przyspieszy rozpatrzenie i podjęcie decyzji o przyznaniu stosownego świadczenia.

Spośród członków, którzy do tej pory ubiegali się o pomoc materialną 30 proc. stanowili emeryci, 25 proc. renciści, 12 proc. bezrobotni i 33 proc. pracujący zawodowo.

W dniu 7 stycznia 2004 r. Prezydium Krajowej Rady PIIB Uchwałą Nr 1/P/04 powołało Komisję Pomocy Finansowej, której najbliższym zadaniem jest przygotowanie projektu Regulaminu samopomocy koleżeńskej PIIB. Uchwalenie w przyszłości ww. regulaminu ujednolici kryteria przyznawania pomocy członkom w całej Polskiej Izbie Inżynierów Budownictwa, a także wskaże źródła tworzenia funduszy samopomocowych nie tylko jak dotychczas ze środków okręgowych izb.

Krystyna KORNIĄK-FIGA

**Zespół Samopomocowy
przy MOIIB w Krakowie
Przewodniczący:
Krystyna KORNIĄK-FIGA
Członkowie:
Krystyna DURACZYŃSKA
Joanna WINGRALEK**

Nowe rozporządzenie Ministra Finansów

W sprawie obowiązkowego ubezpieczenia OC

Dnia 11 grudnia 2003 r. w Dz. U. Nr 220, poz. 2174, ukazało się **nowe rozporządzenie Ministra Finansów w sprawie obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej (OC) architektów oraz inżynierów budownictwa, które zastępuje rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 17 kwietnia 2002 r. w sprawie ogólnych warunków obowiązkowego ubezpieczenia od odpowiedzialności cywilnej architektów oraz inżynierów budownictwa.**

Obowiązkowe ubezpieczenie odpowiedzialności cywilnej architektów oraz inżynierów budownictwa wynika z przepisów ustawy Prawo Budowlane z dnia 7 lipca 1994 r. (Dz. U. z 2003 r. Nr 207, poz. 2016).

Nowe rozporządzenie obowiązuje od dnia 1 stycznia 2004 r. Określa ono szczegółowy zakres ubezpieczenia, termin powstania obowiązku ubezpieczenia oraz jego minimalną sumę gwarancyjną (równowartość 50 000 euro w złotych w odniesieniu do jednego zdarzenia).

Ubezpieczeniem OC jest objęta odpowiedzialność cywilna inżynierów w okresie trwania ochrony ubezpieczeniowej w związku z wykonywaniem samodzielnych funkcji w budownictwie w zakresie posiadanych uprawnień budowlanych.

Rozporządzenie określa również szkody nie objęte ubezpieczeniem OC.

Przepisy rozporządzenia stosuje się do umów ubezpieczenia OC, zawartych od dnia 1 stycznia 2004 r.

Grażyna SKOPLAK

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 11 grudnia 2003 r.

w sprawie obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej architektów oraz inżynierów budownictwa

Na podstawie art. 6 ust. 3 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o samorządach zawodowych architektów, inżynierów budownictwa oraz urbanistów (Dz. U. z 2001 r. Nr 5, poz. 42, z późn. zm.) zarządza się, co następuje:

§ 1.

Rozporządzenie określa szczegółowy zakres obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej architektów oraz inżynierów budownictwa za szkody wyrządzone w związku z wykonywaniem samodzielnych funkcji technicznych w budownictwie, w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane (Dz. U. z 2003 r. Nr 207, poz. 2016), zwanego dalej „ubezpieczeniem OC”, termin powstania obowiązku ubezpieczenia oraz minimalną sumę gwarancyjną tego ubezpieczenia.

§ 2.

1. Ubezpieczeniem OC jest objęta odpowiedzialność cywilna architektów oraz inżynierów budownictwa za szkody wyrządzone w następstwie działania lub zaniechania ubezpieczonego, w okresie trwania ochrony ubezpieczeniowej, w związku z wykonywaniem samodzielnych funkcji technicznych w budownictwie w zakresie posiadanych uprawnień budowlanych.
2. Ubezpieczenie OC nie obejmuje szkód:
 - 1) wyrządzonych przez ubezpieczonego osobom fizycznym zatrudnionym przez ubezpieczonego na podstawie umowy o pracę lub wykonującym roboty lub usługi na rzecz ubezpieczonego na podstawie umowy prawa cywilnego, powstałe w związku ze świadczeniem pracy, robót lub usług na rzecz ubezpieczonego;
 - 2) powstałych po skreśleniu ubezpieczonego z listy członków izby, a także w okresie zawieszenia w prawach członka izby, chyba że szkoda jest następstwem wykonywania samodzielnych funkcji technicznych w budownictwie przed skreśleniem lub zawieszeniem;
 - 3) wynikłych z przekroczenia ustalonych kosztów;
 - 4) polegających na zapłacie kar umownych;

- 5) wyrządzonych wskutek naruszenia praw autorskich i patentów;
 - 6) powstałych w wyniku normalnego zużycia lub wadliwej eksploatacji obiektów budowlanych;
 - 7) powstałych wskutek działań wojennych, stanu wojennego, rozruchów i zamieszek, a także aktów terroru.
3. Ubezpieczenie OC obejmuje wszystkie szkody w zakresie, o którym mowa w ust. 1, z zastrzeżeniem ust. 2, bez możliwości umownego ograniczenia przez zakład ubezpieczeń wypłaty odszkodowań.

§ 3.

Obowiązek ubezpieczenia OC powstaje w terminie do 30 dni od dnia wpisu na listę członków izb architektów lub inżynierów budownictwa, nie później niż w dniu poprzedzającym dzień rozpoczęcia wykonywania samodzielnych funkcji technicznych w budownictwie.

§ 4.

1. Minimalna suma gwarancyjna ubezpieczenia OC, w odniesieniu do jednego zdarzenia, którego skutki są objęte umową ubezpieczenia OC, wynosi równowartość w złotych 50 000 euro.
2. Kwota, o której mowa w ust. 1, ustalana jest przy zastosowaniu kursu średniego euro ogłoszonego przez Narodowy Bank Polski po raz pierwszy w roku, w którym umowa ubezpieczenia OC została zawarta.

§ 5.

1. Przepisy rozporządzenia stosuje się do umów ubezpieczenia OC zawartych od dnia 1 stycznia 2004 r.
2. Jeżeli umowa ubezpieczenia OC została zawarta przed dniem wejścia w życie rozporządzenia, a okres, na jaki została zawarta, upływa po tym dniu, nową umową ubezpieczenia OC zawiera się najpóźniej w ostatnim dniu okresu, na jaki została zawarta ta umowa.

§ 6.

Traci moc rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 17 kwietnia 2002 r. w sprawie ogólnych warunków obowiązkowego ubezpieczenia od odpowiedzialności cywilnej architektów oraz inżynierów budownictwa (Dz. U. Nr 41, poz. 367).

§ 7.

Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2004 r.

Ubezpieczenie w pytaniach i odpowiedziach

Jak można zawrzeć ubezpieczenie OC inżyniera na sumę wyższą niż 50.000 euro?

Zawarcie umowy ubezpieczenia na sumę przewyższającą minimum wynikające z rozporządzenia może nastąpić poprzez wypełnienie i podpisanie wniosku o ubezpieczenie oraz jego przesłanie faksem lub listem na adres brokera. Na jego podstawie broker nieodpłatnie doprowadzi do zawarcia umowy, wystawienia polisy i jej przesłania na wskazany adres. W polisie określony zostanie termin i sposób zapłaty dodatkowej składki na rzecz zakładu ubezpieczeń. Warunkiem zawarcia ubezpieczenia dodatkowego jest uiszczenie składki za ubezpieczenie podstawowe.

W jaki sposób można dokonać zgłoszenia szkody?

Zgłoszenia szkody można dokonać poprzez wypełnienie i podpisanie formularza oraz jego przesłanie do właściwego miejscowo oddziału ubezpieczyciela. Zgłoszenie powinno zawierać w szczególności: dane ubezpieczonego oraz poszkodowanego, datę i opis okoliczności powstania szkody, szacunkową wartość roszczenia i inne. Obowiązkiem ubezpieczonego jest niezwłoczne zawiadomienie zakładu ubezpieczeń o powstaniu szkody, dokonane nie później niż w ciągu 14 dni od chwili uzyskania wiadomości o zgłoszonym roszczeniu.

W jakim terminie zakład ubezpieczeń wypłaca odszkodowanie?

Zgodnie z postanowieniami umowy, wypłata odszkodowania następuje w terminie do 30 dni od daty wpływu wniosku o wypłatę odszkodowania wraz z kompletem dokumentów uzasadniających roszczenie. Jeżeli wyjaśnienie okoliczności sprawy w tym terminie okazało się niemożliwe, odszkodowanie winno zostać wypłacone w ciągu 14 dni od ich wyjaśnienia. W każdym wypadku jednak w terminie 30-dniowym powinna być wypłacona bezsporna część świadczenia.

Czy przysługuje zwrot składki w okresie zawieszenia członkostwa w izbie?

Tak, w okresie zawieszenia przysługuje zwrot składki za niewykorzystany okres ubezpieczenia. Należy pamiętać, że na skutek zawieszenia w prawach członka umowa ubezpieczenia ulega rozwiązaniu. Zakład ubezpieczeń w takiej sytuacji zwraca składkę za niewykorzystany okres ubezpieczenia w wysokości 1/12 składki za dwunastomiesięczny okres ubezpieczenia za każdy miesiąc, z zastrzeżeniem, że każdy miesiąc rozpoczęty uważa się za pełny. Zwrot składki nie przysługuje, jeżeli w okresie poprzedzającym rozwiązanie umowy ubezpieczenia nastąpiła szkoda, za którą zakład ubezpieczeń wypłacił lub zobowiązany jest zapłacić odszkodowanie.

ra nie wypełnia obowiązku zawarcia umowy ubezpieczenia od odpowiedzialności cywilnej inżyniera budownictwa, jest obowiązana wnieść opłatę w wysokości 2000 złotych.

Na jaką sumę gwarancyjną powinienem zawrzeć ubezpieczenie jako rzeczoznawca budowlany, aby należycie zabezpieczyć się przed potencjalnymi roszczeniami?

Wybór odpowiedniej sumy gwarancyjnej w ubezpieczeniu OC jest indywidualną oceną każdego zainteresowanego. Często odpowiednie wymogi stawiają kontrahenci czy organizatorzy przetargów. Przy wyborze sumy gwarancyjnej każdy inżynier – w tym

rzeczoznawca – winien dokonać oceny ryzyka, biorąc pod uwagę następujące czynniki:

- wartość realizowanych prac /kontraktów w skali roku/
- liczba kontrahentów
- forma prawna działalności (umowa o pracę – ograniczenie odpowiedzialności, własna działalność gospodarcza i umowy cywilnoprawne – brak ograniczenia odpowiedzialności)
- wielkość udziału w realizacji prac w przypadku podwykonawstwa (np. kwestia współodpowiedzialności rzeczoznawcy budowlanego i innych uczestników procesu inwestycyjnego)

- wielkość ryzyka spowodowania szkód rzeczowych w dużym rozmiarze i osobowych
- wielkość ryzyka zgłoszenia roszczeń o zwrot utraconych przez poszkodowanego korzyści
- historia dotychczasowej szkodowości (roszczenia odszkodowawcze lub ich brak)

Zgodnie z rozporządzeniem Ministra Finansów minimalna suma gwarancyjna winna wynosić równowartość 50.000 euro.

W przypadku potrzeby posiadania ochrony ubezpieczeniowej w szerszym zakresie – na wyższą sumę gwarancyjną – należy zawrzeć ubezpieczenie dodatkowe.

Czy każdy inżynier ubezpieczony na podstawie umowy generalnej otrzyma polisę?

Na podstawie umowy generalnej w zakresie obowiązkowego ubezpieczenia OC inżynierów budownictwa został wystawiony dla Izby jeden certyfikat ubezpieczeniowy, potwierdzający objęcie ubezpieczeniem członków Izby. Zawarcie ubezpieczenia w indywidualnym przypadku potwierdza również zaświadczenie wydane przez izby okręgowe. Z uwagi na zbiorowy charakter ubezpieczenia poszczególni inżynierowie nie będą otrzymywali odrębnych polis. Indywidualne polisy będą natomiast wystawiane w przypadku zawarcia ubezpieczenia dodatkowego.

Jaka jest kara za niespełnienie obowiązku zawarcia ubezpieczenia?

Zgodnie z przepisami prawa osoba, któ-

Ochrona

Obowiązkowe ubezpieczenie odpowiedzialności

W dniu 11 grudnia 2003 roku Polska Izba Inżynierów Budownictwa podpisała umowę generalną, w zakresie obowiązkowego ubezpieczenia OC członków Izby, na kolejny okres ubezpieczenia z TU Allianz Polska S. A.

Umowa ta była rezultatem kilkumiesięcznych prac Zespołu ds. Ubezpieczeń powołanego przez Izbę w celu wyłonienia najkorzystniejszej oferty i przeprowadzeniu wieloetapowych rozmów i negocjacji z zakładami ubezpieczeń.

Do podstawowych kryteriów wyboru oferty zaliczono pozycję i doświadczenie zakładu ubezpieczeń, wysokość składki ubezpieczeniowej, warunki i zakres udzielanej ochrony (w tym terytorialny zasięg ubezpieczenia), dodatkowe zniżki i preferencje dla inżynierów, możliwości i warunki ubezpieczenia na wyższe sumy gwarancyjne, formy wspierania działalności statutowej Izby. W wyniku przeprowadzonego postępowania wybrano ofertę złożoną przez TU Allianz Polska S. A.

Główne postanowienia umowy z Allianzem

Umowa generalna zawarta została na okres 3 lat, tj. od 1 stycznia 2004 r. do 31 grudnia 2006 r. Wysokość rocznej składki za jednego ubezpieczonego przy minimalnej sumie gwarancyjnej wynosi 100 PLN. Umowa jednocześnie gwarantuje utrzymanie poziomu składki w przypadku korzystnego przebiegu szkodowego ubezpieczenia. Umowa ma charakter umowy generalnej, w której ubezpieczającym jest Polska Izba Inżynierów Budownictwa, ubezpieczonymi zaś członkowie Izby, automatycznie obejmowani ubezpieczeniem po dokonaniu wpłaty składki ubezpieczeniowej, przekazywanej ubezpieczycielowi przez Izbę.

Górnym limitem odpowiedzialności zakładu ubezpieczeń za szkodę jest przewidziana w umowie suma gwarancyjna. Stanowi ona równowartość 50.000 euro, wyliczana zgodnie z przepisami rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 11 grudnia 2003 r. w sprawie ogólnych warunków obowiązkowego ubezpieczenia od odpowiedzialności cywilnej architektów oraz inżynierów budownictwa (Dz. U. z 2003 r. Nr 220, poz. 2174) przy zastosowaniu kursu średniego ogłoszonego przez NBP po raz pierwszy w roku, w którym umowa ubezpieczenia OC została

zawarta. Na rok 2004 wysokość sumy gwarancyjnej wynosi 235.445 PLN.

Zakres podmiotowy ubezpieczenia

Ubezpieczenie ma szeroki zakres podmiotowy. Obejmuje wszystkich członków Izby – nie tylko inżynierów budownictwa w ścisłym znaczeniu. Dotyczy również wszelkich osób sprawujących samodzielne funkcje techniczne w budownictwie, w tym techników budownictwa, majstrów i innych uprawnionych. Zgodnie z umową generalną ochroną ubezpieczeniową objęte są również działania i zaniechania pracowników zatrudnionych przez ubezpieczonego na umowę o pracę i wykonujących ją – w zakresie wykonywania samodzielnych funkcji technicznych w budownictwie przez ubezpieczonego – pod jego nadzorem.

Taki zapis zabezpiecza interesy tych inżynierów, którzy prowadzą działalność gospodarczą jako osoby fizyczne. W sytuacji prowadzenia takiej działalności, w ramach której ubezpieczony wykonuje samodzielne funkcje techniczne w budownictwie, wszystkie prace wykonywane przez niego osobiście pod nazwą firmy są chronione obowiązkowym ubezpieczeniem. W przypadku firmy posiadającej osobowość prawną (np. spółka z o. o.) za wszystkie działania pracowników wykonujących samodzielne funkcje techniczne w budownictwie odpowiada spółka i nie jest to odpowiedzialność objęta obowiązkowym ubezpieczeniem odpowiedzialności cywilnej na podstawie Rozporządzenia Ministra Finansów. W takim przypadku spółka powinna zawrzeć umowę dobrowolnego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej z tytułu prowadzenia działalności gospodarczej.

Zakres przedmiotowy ubezpieczenia

Ubezpieczeniem OC jest objęta odpowiedzialność cywilna inżynierów budownictwa za szkody wyrządzone w następstwie działania lub zaniechania ubezpieczonego, w okresie trwania ochrony ubezpieczeniowej, w związku z wykonywaniem samodzielnych funkcji technicznych w budownictwie w zakresie posiadanych uprawnień budowlanych. Z powyższego zapisu wynika zatem, że granice odpowiedzialności ubezpieczyciela wyznaczają: cywilnoprawny charakter ubezpieczenia (nie dotyczy ono sfery odpowiedzialności karnej, administracyjnej, dyscyplinarnej i innej), związek szkody z wykonywaniem samodzielnych funkcji oraz zakres posiadanych uprawnień budowlanych. Istotne jest, by szkoda została wyrządzona w okresie

udzielanej ochrony. W tym względzie warunki umowy generalnej doprecyzowują, że odpowiedzialnością zakładu ubezpieczeń objęte są roszczenia osoby poszkodowanej, dotyczące szkód będących następstwem działań i zaniechań, które zaistniały w okresie ubezpieczenia, choćby osoba poszkodowana zgłosiła je po tym okresie. Jest to istotne uregulowanie, ponieważ w praktyce najczęściej jest tak, że od momentu popełnienia działania lub zaniechania powodującego szkodę do momentu ujawnienia jej skutków, a tym bardziej do momentu zgłoszenia roszczenia, może minąć długi czas. Tu ograniczenie możliwości dochodzenia roszczeń odszkodowawczych wyznaczają jedynie terminy przedawnienia roszczeń przewidziane kodeksem cywilnym. W tym miejscu można przypomnieć, że zgodnie z ogólnymi przepisami kodeksu cywilnego roszczenia majątkowe ulegają przedawnieniu w terminie lat dziesięciu, a roszczenia o świadczenia okresowe oraz roszczenia związane z prowadzeniem działalności gospodarczej – trzech lat.

Wyłączenia odpowiedzialności

Zakres odpowiedzialności zakładu ubezpieczeń wyznaczają także wyłączenia spod ochrony ubezpieczeniowej przewidziane warunkami umowy. Zgodnie z przepisami rozporządzenia, od których umowa nie może odbiegać na niekorzyść ubezpieczonego, ubezpieczyciel nie pokrywa szkód wyrządzonych przez ubezpieczonego osobom fizycznym zatrudnionym przez ubezpieczonego na podstawie umowy o pracę lub wykonującym roboty lub usługi na rzecz ubezpieczonego na podstawie umowy prawa cywilnego, powstałe w związku ze świadczeniem pracy, robót lub usług na rzecz ubezpieczonego. Ubezpieczony nie otrzyma także odszkodowania za szkody powstałe po jego skreśleniu z listy członków izby, a także w okresie zawieszenia w prawach członka izby, chyba że szkoda jest następstwem wykonywania samodzielnych funkcji technicznych w budownictwie przed skreśleniem lub zawieszeniem. Odszkodowanie nie pokrywa szkód wynikłych z przekroczenia ustalonych kosztów, polegających na zapłacie kar umownych oraz wyrządzonych wskutek naruszenia praw autorskich i patentów. Ubezpieczeniu nie podlegają także szkody powstałe w wyniku normalnego zużycia lub wadliwej eksploatacji obiektów budowlanych oraz te, do powstania których doszło wskutek działań wo-

budowlanych

cywilnej inżynierów budownictwa

jennych, stanu wojennego, rozruchów i zamieszek, a także aktów terroru.

Świadczenia zakładu ubezpieczeń

W ramach zawartej umowy na zakładzie ubezpieczeń ciąży obowiązek wypłaty odszkodowania w granicach odpowiedzialności cywilnej ubezpieczonego. Odszkodowanie wypłacane jest bezpośrednio poszkodowanemu lub innej osobie uprawnionej na podstawie uznania roszczenia w wyniku własnych ustaleń poczynionych w trakcie likwidacji szkody, zawartej ugody lub prawomocnego orzeczenia sądu.

Górną granicą odszkodowania jest ustalona w umowie suma gwarancyjna. Istotne jest, że warunki ubezpieczenia obowiązkowego nie przewidują możliwości kwotowego ograniczenia wypłaty odszkodowania, co wyklucza możliwość wprowadzenia do umowy udziałów własnych, franszyz redukcyjnych czy franszyz integralnych, co często ma miejsce w ubezpieczeniach dobrowolnych.

Oprócz samego odszkodowania w granicach sumy gwarancyjnej zakład ubezpieczeń zwraca koszty mające na celu zapobieżenie zwiększeniu się szkody i roszczeń, ponosi koszty wynagrodzenia rzeczoznawców powołanych w celu ustalenia okoliczności i rozmiaru szkody, zwraca niezbędne koszty obrony w postępowaniu karnym i koszty zastępstwa prawnego w postępowaniu cywilnym oraz koszty postępowania ugodowego. Do poniesienia wyżej wymienionych kosztów przez ubezpieczyciela niezbędne jest, by ich poniesienie odbyło się za jego wiedzą i zgodą. Udział własny ubezpieczonego oraz inne kwotowe ograniczenia wypłaty odszkodowania są wyłączone.

Obowiązki ubezpieczonego

Z tytułu zawartej umowy ubezpieczonego obciążają określone obowiązki. Jednym z nich jest obowiązek zawiadamiania bez zbędnej zwłoki zakładu ubezpieczeń oraz brokera o każdej okoliczności mającej wpływ na powstanie szkody. Każdy ubezpieczony ma ponadto obowiązek starać się zapobiec powstaniu szkody, a jeżeli szkoda już powstała – starać się zapobiec jej zwiększaniu.

Podstawowym obowiązkiem jest konieczność niezwłocznego (nie później niż w terminie 14 dni od pozyskania takiej wiadomości) powiadomienia zakładu ubezpieczeń o zgłaszanym roszczeniu, mogącym skutkować odpowiedzialnością cywilną ubezpieczonego i stosowanie się do wskazówek towarzystwa ubezpieczeniowego.

Jednocześnie ubezpieczony nie jest uprawniony do zaspokajania lub uznania roszczeń poszkodowanego bez uprzedniej zgody towarzystwa. W przypadku, jeżeli przeciwko inżynierowi wszczęto postępowanie karne, administracyjne, cywilne lub inne mogące rodzić odpowiedzialność z tytułu umowy ubezpieczenia, zobowiązany on jest natychmiast zawiadomić o tym fakcie ubezpieczyciela.

Na żądanie zakładu ubezpieczeń ubezpieczony winien udzielać wyjaśnień, dostarczać dowodów potrzebnych do ustalenia okoliczności i rozmiarów szkody oraz ustalenia jego odpowiedzialności.

Powyższy zakres obowiązków ubezpieczonego ma ścisły związek z istotą ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej. W ubezpieczeniu tym zakład ubezpieczeń ma za zadanie bronić swojego ubezpieczonego klienta przed roszczeniami osób trzecich. Z tego też powodu pomiędzy tymi stronami musi istnieć ścisłe współdziałanie i współpraca w toku likwidacji szkód.

Zgłoszenie i likwidacja szkody

Jak wspomniano wyżej, o fakcie powstania szkody należy zawiadomić zakład ubezpieczeń niezwłocznie, nie później niż w ciągu 14 dni od chwili uzyskania wiadomości o zgłaszanym przez poszkodowanego roszczeniu, które może skutkować odpowiedzialnością cywilną ubezpieczonego. Odszkodowanie wypłacane jest poszkodowanemu lub osobie uprawnionej w granicach odpowiedzialności cywilnej ubezpieczonego, nie wyżej niż do wysokości sumy gwarancyjnej.

Ubezpieczyciel jest zobowiązany do wypłaty odszkodowania w terminie 30 dni, licząc od dnia złożenia przez poszkodowanego lub uprawnionego zawiadomienia o szkodzie. W przypadku, gdyby wyjaśnienie w powyższym terminie okoliczności niezbędnych do ustalenia odpowiedzialności albo wysokości odszkodowania okazało się niemożliwe, odszkodowanie wypłaca się w terminie 14 dni od dnia, w którym przy zachowaniu należytej staranności wyjaśnienie tych okoliczności było możliwe. Maksymalny termin na zakończenie likwidacji szkody to 90 dni od dnia złożenia zawiadomienia o szkodzie, chyba że zależy ono od toczącego się postępowania karnego lub cywilnego.

Ubezpieczenie dodatkowe

Umowa generalna zawarta pomiędzy Izłą a Allianz umożliwia członkom Izby zawarcie dodatkowej umowy ubezpieczenia od odpo-

wiedzialności cywilnej za szkody wyrządzone w związku z wykonywaniem samodzielnych funkcji technicznych w budownictwie, na warunkach przewidzianych umową generalną na sumę gwarancyjną przewyższającą równowartość 50.000 euro. Ubezpieczenie dodatkowe jest dobrowolne. Propozycja ta skierowana jest do członków Izby, którzy chcą posiadać – np. z uwagi na szeroki zakres prowadzonej działalności, wymogi pracodawcy lub kontrahenta – szerszy zakres ochrony ubezpieczeniowej niż obowiązkowe minimum przewidziane przepisami rozporządzenia Ministra Finansów. Warunki ubezpieczenia dodatkowego są takie same jak ubezpieczenia obowiązkowego. Ubezpieczenie dodatkowe zawierane jest na piśmie wniosek ubezpieczonego skierowany za pośrednictwem brokera do Allianz, który nie może odmówić zawarcia umowy. Allianz potwierdza zawarcie umowy dodatkowej osobną polisą. W ramach ubezpieczenia dodatkowego przewidziano dodatkowe limity odpowiedzialności w wysokości od 100.000 euro do 500.000 euro. Stawki za to ubezpieczenie mają charakter preferencyjny, obowiązują wyłącznie członków Izby objętych umową generalną i wynoszą od 220 PLN do 1.800 PLN za roczny okres ubezpieczenia. W zakresie ubezpieczenia dodatkowego składka ubezpieczeniowa płacona jest odrębnie przez samego ubezpieczonego lub inny podmiot zawierający umowę na jego rzecz.

Pomoc brokera

Dodatkową korzyścią dla członków z tytułu przynależności do Izby jest możliwość skorzystania przez z nich z pomocy brokera ubezpieczeniowego – doradcy Izby w sprawach ubezpieczenia. Broker uczestniczył w resortowych pracach uzgodnieniowych nad rozporządzeniem Ministra Finansów w sprawie warunków ubezpieczenia, brał udział w negocjacjach ofert, rozmowach z zakładami ubezpieczeń i ustaleniu treści samej umowy. Broker prowadzi internetowy serwis poświęcony ubezpieczeniom na stronie www.piib.org.pl, jest dostępny również pod numerem uruchomionej specjalnie dla inżynierów infolinii 0 801 384 666. Służy pomocą przy zawarciu ubezpieczenia dodatkowego oraz zgłoszeniu szkody i w czasie całego procesu jej likwidacji jako reprezentant interesów Izby i jej członków.

Marcin MROZIŃSKI
Hanza Brokers Sp. z o. o.

Odpowiedzialność zawodowa

Często myli się lub utożsamia pojęcia odpowiedzialności zawodowej i dyscyplinarnej osób pełniących samodzielne funkcje techniczne w budownictwie. Artykuł niniejszy ma na celu przybliżyć i omówić obydwa pojęcia w świetle obecnie obowiązujących przepisów prawnych, dotyczących procesów budowlanych oraz samorządów zawodowych.

Do tej pory w czasie trwania różnych procesów inwestycyjno-budowlanych spotkać się można było często z wykroczeniami wynikającymi z odpowiedzialności zawodowej, natomiast bardzo rzadko z wykroczeniami wynikającymi z odpowiedzialności dyscyplinarnej. Wynikało to z faktu, iż obowiązujące prawo budowlane jednoznacznie precyzowało i określało wykroczenia wynikające z odpowiedzialności zawodowej, natomiast w przypadku wykroczeń wynikających z odpowiedzialności dyscyplinarnej podstaw do orzeczenia o wykroczeniu trzeba było szukać w różnych aktach prawnych, jak kodeks postępowania karnego, kodeks cywilny czy kodeks pracy.

Dzisiaj zajmujemy się wyłącznie odpowiedzialnością zawodową, dyscyplinarną - w kolejnym wydaniu biuletynu.

Przez pojęcie odpowiedzialności zawodowej - rozumie się odpowiedzialność zawodową w budownictwie określoną przepisami prawa budowlanego.

Podstawowym aktem prawnym regulującym odpowiedzialność zawodową w budownictwie jest ustawa z dnia 7 lipca 1994 r. (z późniejszymi zmianami) - Prawo budowlane - a konkretnie jej rozdział 10, zaś postępowania wynikające z odpowiedzialności zawodowej prowadzi się na podstawie Prawa budowlanego i kodeksu postępowania administracyjnego.

W myśl art. 95 *odpowiedzialności zawodowej w budownictwie podlegają osoby wykonujące samodzielne funkcje techniczne w budownictwie, które:*

1) dopuściły się występów lub wykroczeń, określonych ustawą (rozdział 9 Prawa budowlanego),

l) Występkami w myśl Prawa budowlanego są:

a) art. 90

wykonywanie robót budowlanych mimo nakazanej rozbiórki, bez pozwolenia lub zgłoszenia, lub w sposób mogący spowodować

zagrożenie bezpieczeństwa ludzi lub mienia bądź zagrożenie środowiska,

b) art. 91

1. udaremnianie określonych ustawą czynności właściwych organów,

2. wykonywanie samodzielnej funkcji technicznej w budownictwie, nie posiadając odpowiednich uprawnień budowlanych lub prawa wykonywania samodzielnej funkcji technicznej w budownictwie.

ll) Wykroczenia w myśl Prawa budowlanego to:

a) art. 92

1. niedopełnienie w razie katastrofy budowlanej obowiązków określonych w art. 75 lub art. 79 ustawy Prawo budowlane,

2. niespełnienie obowiązku usunięcia stwierdzonych uszkodzeń lub uzupełnienia bra-

puszczonych do obrotu i stosowania w budownictwie,

3. dokonywanie rozbiórki obiektu budowlanego lub jego części, naruszając przepisy art. 28 lub art. 31 ust. 2 ustawy Prawo budowlane,

4. przystępowanie do budowy lub prowadzenia robót budowlanych bez dopełnienia wymagań określonych w art. 41 ust. 4, art. 42, art. 44, art. 45 lub bez pozwolenia właściwego organu zmienienia przeznaczenia użytkowanego obiektu budowlanego, naruszając przepisy art. 71 ustawy Prawo budowlane,

5. dostarczanie lub umożliwianie dostarczenia energii, wody, ciepła lub gazu, naruszając przepis art. 41 ust. 5 ustawy Prawo budowlane,

6. wykonywanie robót budowlanych w spo-

ków, mogących spowodować niebezpieczeństwo dla ludzi lub mienia bądź zagrożenie środowiska,

3. utrudnianie czynności właściwych organów,

4. niestosowanie się do wydanych, na podstawie ustawy, decyzji właściwych organów,

5. niespełnianie obowiązku utrzymania obiektu budowlanego w należytym stanie technicznym lub użytkowanie obiektu w sposób niezgodny z przepisami, b) art. 93

1. przy projektowaniu lub wykonywaniu robót budowlanych w sposób rażąco nieprzestrzeganie przepisów art. 5 ustawy Prawo budowlane,

2. przy wykonywaniu robót budowlanych stosowanie wyrobów budowlanych niedo-

sób odbiegający od ustaleń i warunków określonych w przepisach, pozwoleniu na budowę lub rozbiórkę bądź w zgłoszeniu budowy lub rozbiórki, bądź istotnie odbiegający od zatwierzonego projektu,

7. użytkowanie obiektu budowlanego bez zawiadomienia o zakończeniu budowy lub bez wymaganego pozwolenia na użytkowanie,

8. niespełnianie obowiązku, o którym mowa w art. 62 ust. 1 ustawy Prawo budowlane,

9. niespełnianie, określonych w art. 63 lub art. 64 ust. 1 i 3 ustawy Prawo budowlane, obowiązków przechowywania dokumentów, związanych z obiektem budowlanym lub prowadzenia książki obiektu budowlanego,

i dyscyplinarna w budownictwie (1)

10. niespełnianie obowiązku przesłania protokołu, o którym mowa w art. 70 ust. 2 ustawy Prawo budowlane,
11. niedopełnianie, określonego w art. 81c ust. 1 ustawy Prawo budowlane, obowiązku udzielenia informacji lub udostępnienia dokumentów, związanych z prowadzeniem robót, produkcją wyrobów budowlanych, przekazaniem obiektu budowlanego do użytkowania lub jego utrzymaniem, żądanych przez właściwy organ.
 - 2) zostały ukarane w związku z wykonywaniem samodzielnych funkcji technicznych w budownictwie (w postępowaniu dyscyplinarnym),
 - 3) wskutek rażących błędów lub zaniedbań, spowodowały zagrożenie życia lub zdrowia ludzi, bezpieczeństwa mienia lub środowiska albo znaczne szkody materialne,
 - 4) nie spełniają lub spełniają niedbale swoje obowiązki,
 - 5) uchylają się od podjęcia nadzoru autorskiego lub wykonują niedbale obowiązki wynikające.

Pełnienie czynów powodujących odpowiedzialność zawodową w budownictwie jest zagrożone następującymi karami:

- 1) upomnieniem,
- 2) upomnieniem z jednoczesnym nałożeniem obowiązku złożenia, w wyznaczonym terminie, egzaminu,
- 3) zakazem wykonywania samodzielnej funkcji technicznej w budownictwie, na okres od roku do 5 lat, połączonym z obowiązkiem złożenia, w wyznaczonym terminie, egzaminu.

O zakazie wykonywania samodzielnej funkcji technicznej w budownictwie orzeka się w przypadku znacznego społecznego niebezpieczeństwa czynu.

Zakaz wykonywania samodzielnej funkcji technicznej w budownictwie może być orzeczony również w stosunku do osoby, która:

- 1) pomimo dwukrotnego upomnienia ponownie dopuściła się czynu, powodującego odpowiedzialność zawodową,
- 2) uchyla się od złożenia nakazanego egzaminu.

Zakaz wykonywania samodzielnej funkcji technicznej w budownictwie określa się w latach i miesiącach. Kara biegnie od dnia, w którym decyzja o ukaraniu stała się ostateczna.

Osobie ukaranej z jednoczesnym nałożeniem obowiązku złożenia egzaminu, która w wyznaczonym terminie egzaminu nie zdała,

wyznacza się termin dodatkowy, nie krótszy niż 3 miesiące i nie dłuższy niż 6 miesięcy. W przypadku nieuzyskania oceny pozytywnej w terminie dodatkowym, stwierdza się utratę uprawnień do pełnienia samodzielnej funkcji technicznej w budownictwie.

Postępowanie w sprawie odpowiedzialności zawodowej

Postępowanie prowadzi się na podstawie Prawa budowlane i Kpa.

Postępowanie w sprawie odpowiedzialności zawodowej w budownictwie wszczyna się na wniosek organu nadzoru budowlanego (Powiatowy Inspektorat Nadzoru Budowlanego, Wojewódzki Inspektorat Nadzoru Budowlanego, Główny Inspektor Nadzoru

Budowlanego) właściwego dla miejsca popełnienia czynu lub stwierdzającego popełnienie czynu, złożony po przeprowadzeniu postępowania wyjaśniającego, lub Rzecznika Odpowiedzialności Zawodowej.

Wniosek powinien zawierać:

- określenie zarzucanego czynu,
- uzasadnienie faktyczne i prawne,
- wskazanie dowodów.

Wniosek może złożyć w zakresie swojej właściwości organ samorządu zawodowego.

W sprawach odpowiedzialności zawodowej w budownictwie orzekają organy samorządu zawodowego – Okręgowy lub Krajowy Sąd Dyscyplinarny, które wszczynają tok postępowania tylko w oparciu o złożony wniosek.

W oparciu o przeprowadzone postępowanie w sprawie odpowiedzialności zawodowej Sąd Dyscyplinarny może:

- zawiesić postępowanie w oparciu o

Kpa art.97 i art.98. w formie postanowienia,

- umorzyć postępowanie w oparciu o Kpa art.105 §1 i §2 w formie decyzji,
- wydać ostateczną decyzję o ukaraniu.

Ostateczną decyzję o ukaraniu, w trybie odpowiedzialności zawodowej w budownictwie, przesyła się do wiadomości:

- jednostce organizacyjnej zatrudniającej osobę ukaraną,
- właściwemu stowarzyszeniu,
- organowi, który wydał ukaranemu uprawnienia do pełnienia samodzielnej funkcji technicznej w budownictwie,
- Głównemu Inspektorowi Nadzoru Budowlanego oraz właściwemu ministrowi.

Decyzja podlega wpisowi do centralnego rejestru ukaranych.

Nie można wszcząć postępowania z tytułu odpowiedzialności zawodowej w budownictwie po upływie 6 miesięcy od dnia powzięcia przez organy nadzoru budowlanego wiadomości o popełnieniu czynu, powodującego tę odpowiedzialność i nie później niż po upływie 3 lat od dnia zakończenia robót budowlanych albo zawiadomienia o zakończeniu budowy lub wydania decyzji o pozwoleniu na użytkowanie obiektu budowlanego.

Organ, który orzekał w I instancji o odpowiedzialności zawodowej w budownictwie, na wniosek ukaranego, orzeka o zatarciu kary, jeżeli ukarany:

- 1) wykonywał samodzielnie funkcję techniczną w budownictwie przez okres:
 - a) 2 lat – w przypadku kary upomnienia,
 - b) 3 lat – od złożenia egzaminu – w przypadku kary upomnienia z obowiązkiem złożenia egzaminu,
 - c) 5 lat – po przywróceniu prawa wykonywania samodzielnej funkcji technicznej w budownictwie – w przypadku kary zakazu wykonywania samodzielnych funkcji w budownictwie upomnienia z obowiązkiem złożenia egzaminu,
- 2) w okresach, o których mowa w pkt 1, nie był ponownie ukarany jedną z ww. kar.

Informację o zatarciu kary organ, o którym mowa wyżej, przesyła do wiadomości zainteresowanemu oraz jednostkom organizacyjnym, stowarzyszeniom i organom, które otrzymały orzeczenie o ukaraniu. Zatarcie kary podlega odnotowaniu w centralnym rejestrze ukaranych.

Krzysztof MAJDA
Wiceprzewodniczący Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego MOIIB

REGULAMIN DZIAŁANIA ZESPOŁU DS. PROCESÓW BUDOWLANYCH MAŁOPOLSKIEJ OKRĘGOWEJ IZBY INŻYNIERÓW BUDOWNICTWA

Załącznik do Uchwały Rady Nr 28/R/2003 z dnia 26.09.2003 r.

W celu realizacji działań statutowych przewidzianych w ustawie o samorządach zawodowych architektów, inżynierów budownictwa, oraz urbanistów, jak również w statucie Polskiej Izby Inżynierów Budownictwa, Rada Okręgowa Małopolskiej Izby Inżynierów Budownictwa powołuje Zespół do spraw procesów budowlanych.

Rozdział I

Postanowienia ogólne

§ 1

Niniejszy regulamin opracowano na podstawie Ustawy z dnia 15.12.2000 r. „o samorządach zawodowych architektów, inżynierów budowlanych, oraz urbanistów”, Statutu Polskiej Izby Inżynierów Budownictwa i Regulaminu Okręgowych Rad Izby Inżynierów Budownictwa

§ 2

Nazewnictwo

Ileokroć w regulaminie użyto skrótów, należy to rozumieć jako;

- MOIIB – Małopolska Okręgowa Izba Inżynierów Budownictwa
- OR – Okręgowa Rada MOIIB
- Zespół – Zespół ds. procesów budowlanych MOIIB
- PIIB – Polska Izba Inżynierów Budownictwa

§ 3

Regulamin określa

- strukturę organizacyjną Zespołu
- zasady działania Zespołu
- ramową problematykę Zespołu

Rozdział II

Struktura organizacyjna

§ 4

1. Zespół składa się z przewodniczącego i członków w liczbie 11-14 osób i powoływany jest spośród członków MOIIB z minimum 5-letnim doświadczeniem zawodowym, przez Radę Okręgową na okres kadencji Rady MOIIB.
2. Wszelkie zmiany osobowe Zespołu w trakcie trwania kadencji wymagają akceptacji OR.
3. Zespół dla rozwiązania poszczególnych problemów może powołać sekcje problemowe z przewodniczącymi tych sekcji.

Rozdział III

Zasady działania

§ 5

1. Zespół działa na tych samych zasadach, jak poszczególne organy OR.

2. Obsługę administracyjno-finansową Zespołu prowadzi biuro MOIIB.
3. Działalność Zespołu nadzorowana jest przez OR MOIIB.
4. Zespół sporządza protokół z każdego posiedzenia Zespołu.

Rozdział IV

Ramowa problematyka Zespołu

§ 6

Ramowa Problematyka Zespołu obejmuje całe spektrum działań związanych z procesem inwestowania budowlanego, to jest;

- Opiniowanie aktów prawnych, jak również inicjowanie i propozycje zmian w opracowanych aktach prawnych związanych z procesami inwestycyjnymi.
- Udział w opracowaniu standardów budowlanych (projektowych, organizacyjnych i technicznych zasad realizacji inwestycji oraz BHP), zasad wycen (projektowanie i nakłady pracy w realizacji budowy) itp. we współpracy z odpowiednimi strukturami PIIB i innymi organizacjami.
- Analiza stosowania nowoczesnych sprawdzonych technologii wykonawstwa, organizacji pracy i narzędzi wspomagania projektowania budowlanego pod kątem bezpieczeństwa budowli.
- Cały proces związany z przygotowaniem, projektowaniem, wykonaniem i nadzorowaniem inwestycji budowlanych, jak również rzeczoznawstwa budowlanego, a w szczególności:

1. W zakresie projektowania budowlanego:

- Szeroka problematyka projektowania budowlanego, to jest wybór projektanta, proces projektowania, kontroli i uzgodnień oraz weryfikacja opracowań projektowych.
- Prowadzenie nadzoru autorskiego w czasie realizacji inwestycji.
- Rola i odpowiedzialność projektanta w projektowaniu, realizacji i eksploatacji inwestycji.

2. W zakresie wykonawstwa budowlanego:

- Przejęcie i przygotowanie placu budowy, jak również prowadzenie dokumentacji budowy.
- Kierowanie robotami budowlanymi.
- Etap zakończenia budowy z przygotowaniem dokumentów do odbioru.
- Rola i odpowiedzialność kierownika budowy w procesie realizacji, odbioru i eksploatacji inwestycji.

3. W zakresie nadzoru inwestorskiego:

- Zasady prowadzenia nadzoru inwestorskiego i reprezentowania inwestora na budowie.
- Zasady kontroli jakości i odbioru wykonanych robót, ze sprawdzeniem zgodności z dokumentacją budowlaną i standardami budowlanymi (szuką budowlaną).
- Potwierdzanie faktycznie wykonanych robót i sprawdzenie odpowiednich dokumentów (certyfikaty, aprobaty techniczne, badania laboratoryjne).
- Współpraca kierownika budowy, inspektora nadzoru i projektanta.
- Rola inspektora nadzoru przy odbiorze i zakończeniu budowy.

4. W zakresie rzeczoznawstwa budowlanego:

- Rola rzeczoznawcy budowlanego w procesie realizacji i eksploatacji inwestycji.
- Rola rzeczoznawców ds. BHP, sanepid i p. poż. w fazach opracowania projektu, uzgadniania dokumentacji, odbiorze obiektu i jego eksploatacji.

Rozdział V

Postanowienia końcowe

§ 7

1. Sprawy sporne wynikające z interpretacji poszczególnych zapisów Regulaminu rozstrzyga Przewodniczący MOIIB, po zasięgnięciu opinii Zespołu i Prezydium OR, w terminie 30 dni od złożenia skargi.
2. Zmiany niniejszego Regulaminu mogą być dokonywane tylko w formie pisemnej w trybie przewidzianym do ich wprowadzenia.
3. Regulamin wchodzi w życie z dniem uchwalenia przez OR MOIIB.

Skład Zespołu ds. Procesów Budowlanych

Jan Skawiński –Przewodniczący Zespołu
Krystyna Duraczyńska
Marian Jacewicz
Mieczysław Kozłowski
Andrzej Kucharski
Józef Mąka
Piotr Ostapiec
Włodzimierz Piasek
Wiesław Smoroński
Józef Szostak
Kazimierz Ślusarczyk
Anatol Wesołowski
Stefan Wieloch
Janina Wisor-Pronobis

REGULAMIN DZIAŁANIA ZESPOŁU DS. ETYKI I OCHRONY ZAWODU CZŁONKÓW MAŁOPOLSKIEJ OKRĘGOWEJ IZBY INŻYNIERÓW BUDOWNICTWA

Załącznik do Uchwały Rady Nr 31/R/2003 z dnia 26.09.2003 r.

§1

Podstawy prawne działania zespołu:

1. Ustawa z dnia 15 grudnia 2000 r. „o samorządach zawodowych architektów, inżynierów oraz urbanistów” (Dz. U. z 2001 r. Nr. 5 poz. 42 z późniejszymi zmianami).
2. Statut Polskiej Izby Inżynierów Budownictwa uchwalony w dniu 27 września 2002 r. przez I Krajowy Zjazd Izby.
3. Uchwała Nr16/R/2003 z dnia 24 marca 2003 r. w sprawie powołania zespołów problemowych.
4. Kodeks etyczny postępowania zawodowego członków PIIB.
5. Regulamin Okręgowych Rad Polskiej Izby Inżynierów Budownictwa.

§2

Cele i zadania zespołu:

Zawód inżyniera budowlanego zaliczony został do zawodów zaufania publicznego. Konieczna jest zatem dbałość o wzrost autorytetu zawodu, ale również ochrona zawodu i osób ten zawód wykonujących.

Do zadań Zespołu Etyki i Ochrony Zawodu należy w szczególności:

1. Rozpatrywanie wniesionych przez członków MOIIB lub osoby trzecie w stosunku

do tych członków, spraw z zakresu działalności zawodowej, nie objętych kompetencjami Rzecznika Odpowiedzialności Zawodowej lub Sądu Dyscyplinarnego.

2. Udzielanie porad i pomocy, w tym pomocy prawnej członkom MOIIB, będącym w słusznych sporach z instytucjami publicznymi, podmiotami prawnymi bądź osobami fizycznymi.
3. Monitorowanie prasy, czasopism i pozostałych publikatorów w zakresie spraw związanych z zawodem i bieżące reagowanie w uzasadnionych przypadkach.
4. Inspirowanie i prowadzenie działalności publicystycznej i wydawniczej mającej na celu dbałość o godność i honor zawodu oraz przeciwdziałanie obniżaniu jego rangi i autorytetu.
5. Reagowanie w przypadku stwierdzenia łamania przez członka MOIIB Kodeksu Etycznego Postępowania Zawodowego.
6. Inspirowanie działań integrujących środowisko inżynierów.
7. Współpraca z Sądem Dyscyplinarnym oraz Rzecznikiem Odpowiedzialności Zawodowej MOIIB.
8. Współpraca z innymi samorządami zawodowymi, zwłaszcza z Izbą Architektów.

§3

Przy wykonywaniu swoich funkcji, Zespół Problemowy ds. Etyki i Ochrony Zawodu korzysta z pomocy organizacyjnej, technicznej i finansowej organów i Biura Rady MOIIB w Krakowie.

Rys. Andrzej Lichota

Skład Zespołu Problemowego ds. Etyki i Ochrony Zawodu:

- Wojciech Pawlikowski – Przewodniczący Zespołu
- Adam Marchajski
- Tomasz Hydzik
- Michał Majorek
- Elżbieta Jastrzębska
- Janusz Żebro

Ku przestrodze

Podrobione zaświadczenia dotyczą kierowników budów z Chrzanowa

Wydawałoby się, że dziś o obowiązku przynależności do izb wiedzą już wszyscy, którzy chcą wykonywać samodzielne funkcje techniczne w budownictwie. Może i wiedzą, ale nie wszyscy zainteresowani stosują się do tego ustawowego obowiązku. Zamiast zapisać się do izby i uzyskać legalne zaświadczenie o prawie do wykonywania odpowiedzialnych funkcji, próbują podrabiać zaświadczenia.

Obowiązek członkostwa w izbie inżynierów budownictwa dotyczy głównie kierowników budów, projektantów, inspektorów nadzoru i producentów materiałów budowlanych

konstrukcyjnych. Kto nie jest członkiem izby, od 1 stycznia 2003 r. nie może już wykonywać tych odpowiedzialnych funkcji, ale może pracować w budownictwie na innych stanowiskach. W ciągu roku funkcjonowania Małopolskiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa swój akces zgłosiło około 9 tys. inżynierów i techników z naszego regionu.

Tymczasem w styczniu 2004 r. do Małopolskiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa wpłynęły zawiadomienia o fałszowaniu zaświadczeń dotyczących członkostwa w izbie. Są to zarówno anonimy, jak i oficjalne zgłoszenia od firm. Podrobione zaświadczenia dotyczą kierowników budów z Chrzana-

nowa. Nie jest to, niestety, odosobniony przypadek. Przypadki fałszowania zaświadczeń o przynależności do izby zawodowej zdarzają się na terenie całego kraju.

Rejestr członków izby jest dostępny na jej stronach internetowych, każdego można łatwo sprawdzić. Zaskakuje więc niefrasobliwość podrabiających zaświadczenia. Izba nie może wyciągać żadnych konsekwencji w stosunku do osób, które nie są jej członkami, ale ma obowiązek zgłosić ten fakt prokuraturze. Jest to bowiem z jednej strony łamanie prawa, z drugiej – pewien rodzaj nieuczciwej konkurencji w stosunku do członków izby.

ANKIETA

Zmierzając do usprawnienia procesów budowlanych, Zespół ds. procesów budowlanych MOIIB, prosi o wyrażenie swojej opinii nt. problemów, z którymi członkowie Izby borykają się na różnych etapach procesu budowlanego. Wątpliwości związane z interpretacją przepisów będziemy rozstrzygać wspólnie z prawnikami, a efekty rozstrzygnięć opublikujemy w biuletynie.

a) PROJEKTOWANIE

.....

b) WYKONAWSTWO

.....

c) NADZÓR

.....

d) KONTAKTY Z ADMINISTRACJĄ BUDOWLANĄ

.....

e) INNE

.....

Ankiety proszę przesłać na adres Matopolskiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa (poczta, fax, e-mail)

ANKIETA

1. Nazwisko i imię: _____
 2. Adres zamieszkania: _____
 3. PESEL: _____
 4. Nr członkowski MOIIB: _____
 5. Nazwa czasopisma, które chce otrzymywać w ramach bezpłatnej prenumeraty MOIIB: _____

6. Czy jestem zainteresowany ewentualną dopłatą własną w przypadku, gdy koszt czasopisma przekroczy przewidziane przez MIIB dofinansowanie w kwocie 3,00 zł +koszt przesyłki:

tak **nie**

podpis _____

UWAGA:

Wypełnioną ankietę prosimy przesłać na adres biura MOIIB (31-155 Kraków, ul. Warszawska 17, tel. (012) 630-90-60; 630-90-61, fax 632-35-59, email: map@piib.org.pl w terminie do 15 kwietnia 2004 r.

Wykaz czasopism możliwych do prenumeraty:

1. Inżynieria i Budownictwo
2. Przegląd Budowlany
3. Gaz, Woda i Technika Sanitarna
4. Ciepłownictwo, Ogrzewnictwo, Wentylacje
5. Gospodarka Wodna
6. Wiadomości Melioracyjne i Łąkarские – zagadnienia inżynierii środowiska wiejskiego
7. Biuletyn INPE
8. Spektrum – magazyn informacyjny SEP
9. Drogownictwo
10. Wiadomości Naftowe i Gazownicze
11. Materiały Budowlane

**POLSKI ZWIĄZEK INŻYNIERÓW I TECHNIKÓW BUDOWNICTWA
ODDZIAŁ W KRAKOWIE**

**POLISH ASSOCIATION OF CIVIL ENGINEERS AND TECHNICIANS
CRACOW DEPARTMENT**

**POLNISCHER VERBAND DER BAUINGENIEURE UND TECHNIKER
KRAKAU ABTEILUNG**

31-113 Kraków, ul. Straszewskiego 28, pok.13, 22 tel./fax: (12) 4223083, 4214737, tel. 4300984
Konto bankowe: PKO BP S.A. I/O Kraków Nr : 75 10202892 110020155 • NIP 676-01-21-681
pzitb@pzitb.org.pl • www.pzitb.org.pl/krakow/

Polski Związek Inżynierów i Techników Budownictwa - Oddział w Krakowie prowadzi szkolenia, kursy, seminaria, studia podyplomowe, rzeczoznawstwo budowlane oraz usługi techniczne.

Działalność PZITB obejmuje:

> SZKOLENIA , KURSY, SEMINARIA:

- przygotowujące do egzaminu na uprawnienia budowlane,
- kosztorysowanie robót budowlanych,
- zarządzanie i pośrednictwo w obrocie nieruchomościami,
- doskonalące dla kadry kierowniczej, nadzoru budowlanego,
- podnoszące kwalifikacje zawodowe,
- z zakresu prawa budowlanego, związane z wprowadzeniem nowych przepisów, norm budowlanych,
- szkolenia zamknięte dla firm,
- AutoCad, Administrator sieci Windows,
- projektowanie stron www, grafika komputerowa.

> STUDIA PODYPLOMOWE:

w dziedzinie „Gospodarki Nieruchomościami” organizowane wspólnie z Politechniką Krakowską i Akademią Ekonomiczną w Krakowie w zakresie:

- szacowanie nieruchomości,
- zarządzania nieruchomościami i pośrednictwa w obrocie nieruchomościami,
- praktyki z zakresu szacowania nieruchomości.

> USŁUGI TECHNICZNE :

- ekspertyzy konstrukcyjne, opinie, orzeczenia i oceny stanu technicznego obiektów budowlanych i inne,
- nadzory budowlane autorskie i inwestorskie,
- wyceny nieruchomości dla osób fizycznych i prawnych,
- przetargi - obsługa, doradztwo w zakresie zamówień publicznych,
- przeglądy roczne i pięcioletnie,
- projekty, kosztorysy budowlane, weryfikacje.

INFORMACJE I ZAPISY: CUTOB-PZITB, Kraków, ul. Straszewskiego 28, pokój 22
tel./fax: (12) 4214737, tel. (12) 4300984,
szkolenia@pzitb.org.pl • www.pzitb.org.pl/krakow/

Nowe węzły komunikacyjne w Krakowie

